

**Αποφασιστικά στο
πλευρό των απεργών
διοικητικών
υπαλλήλων ΑΕΙ**

Για το φοιτητικό κίνημα
**Με τους αγώνες
δεν παίζουμε**

ΣΕΛΙΔΑ 9

Κυβέρνηση - Τρόικα
**Θέατρο
σαλτιμπάγκων**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Καυγάδες ανάμεσα στα
κόμματα της αστικής εξουσίας
**Μπόχα, σαπίλα και
καραγκιοζιλίκια**

ΣΕΛΙΔΑ 3

ΕΟΠΥΥ και Πρωτοβάθμια
Φροντίδα Υγείας
**Απολύσεις και
εξαθλίωση**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ανάπτυξη με μαζική
ανεργία και μισθούς
Κίνας**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Νοτιοανατολική Ασία
**Αγώνες ενάντια στον
εργασιακό μεσαίωνα**

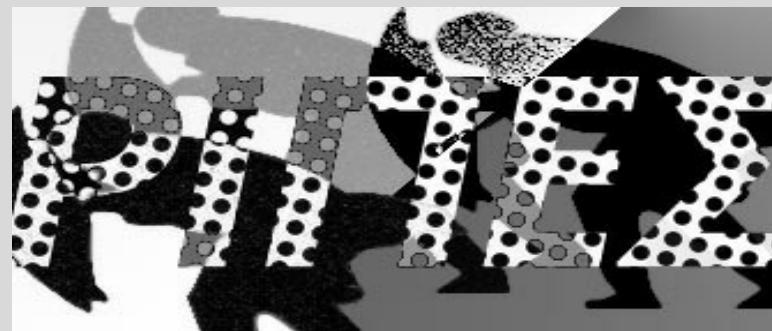
ΣΕΛΙΔΑ 5

**Αγώνας
για την Παιδεία**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

23/11: Ισπωνία: Ημέρα εργασίας-ευχαριστιών 23/11/1968: Πρώτη μεγάλη δίκη «Ρήγα Φεραίου», 13 καταδίκες 23/11/1977: Βόμβα σε σουύπερ-μάρκετ Μαρινόπουλο (Δροσοπούλου) 23/11/1984: Βόμβα στη «Μεσημβρινή», καταστροφές σε τέσσερις ορόφους 23/11/1989: ΠαλαΟΚ, ΝΔ και Συνασπισμός συμφωνούν να στηρίζουν οικομενική κυβέρνηση υπό τον Ζολώτα 23/11/2000: Εκτελούνται εν ψυχρώ δυο νεαροί Αλβανοί από Ελληνα (Γαλάτιστα Χαλκιδικής) 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παιχνίδια 24/11/1967: Βόμβα μέσα στο υπουργείο Βιομηχανίας (ΔΕΑ) 24/11/1983: Ανταλλαγή έξι ισραηλινών αιχμαλώτων (PLO) με 4.424 Παλαιστινίους φυλακισμένους στο Ισραήλ 24/11/1997: Βομβιστική επίθεση στα γραφεία Πανεθνικής Οργάνωσης, της οποίας επικεφαλής ήταν ο πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου Βασιλής Κόκκινος (Επαναστατικό Πυρήνες) 25/11: Ημέρα εν κινδύνω πληθυσμών, ημέρα για εξάλειψη βίας κατά γυναικών, Συνιρόν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 25/11/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη 25/11/1973: Ανατροπή Παπαδόπουλου από Ιωαννίδη 26/11/1931: Συγκρούσεις φροτοεκφρωτών-χωροφυλακής στο λιμάνι Πειραιά, πολλοί τραυματίες 26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί και πολλοί πολίτες τραυματίες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη) 26/11/1970: Βόμβα στο άγαλμα Τρούμαν το έκανε να γέρνει 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ, νεκρός αρχιψύλακας, δύο τραυματίες αστυνομικοί (17N) 27/11: Μπούρμα: Εθνική γιορτή, Κούβα: Ημέρα μαρτύρων 27/11/1925: Ο δικτάτορας Πάγκαλος απογχονίζει δημόσια τους καταχραστές δημοσίου Δρακάκο και Ζαφειρόπουλο 27/11/1990: Προφυλάκιση Μπουκετούδη και Κογιάννη ως συνεργωτών Μαζοκόπου 28/11: Μαυρίκιος: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966) 28/11/1820: Γέννηση Φρίντριχ Ενγκελς 28/11/1911: Αυτοκτονία Πολ Λαφράρκ και Λάουρα Μαρξ 28/11/1925: Παύνται των καθηκόντων τους Γληνός και Δελμούζος («η διδασκαλία τους κρίνεται επιβλαβής για το έθνος») 28/11/1969: Βόμβα στα γραφεία Ελ-Αλ, δεκαπέντε τραυματίες 28/11/1978: Δημιουργία ΡΚΚ (Οτσαλάν) 29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό 29/11/1937: Δικαιοστήριο παίρνει παιδιά από γονείς επειδή αρνήθηκαν να τα μιήσουν στη ναζιστική ιδεολογία 29/11/1947: Τέλος βρετανικής κυριαρχίας στην Παλαιστίνη. Η ΓΣ του ΟΗΕ ψηφίζει διαμελισμό σε εβραϊκή και αραβική ζώνη, ένα χρόνο πριν την ίδρυση κράτους Ισραήλ 29/11/1959: Αμερικανικά στρατεύματα καταπνίγουν εξεγέρσεις στη διώρυγα Παναμά 29/11/1964: Παρακρατικό ναρκοθετούν το Γοργοπόταμο πριν την εδεχλωση (δεκατρείς νεκροί, πενήντα τραυματίες) 29/11/1970: Επεισόδια έξω από «Παλλάς» σε προβολή του «Woodstock», δεκατρείς συλλήψεις.

● Θαύμα, δαύμα ●●● Από τα 500 εκατ. ο Στουρνάρας «πέταξε» στο 1,3 δισ. ●●● Και φωτογραφήδηκε χαμογελαστός, αυτός ένας δεινός κολυμβητής της Μεσογείου, με τον Βίζερ, τον σκιέρ των αυστριακών Αλπεων, που βλέπει δάλασσα και ζαλίζεται ●●● Καλά το γράψε η «Κόντρα»: μας δουλεύουν αμφότεροι και οι δύο ●●● Τα νούμερα αφορούν το περιβότο «δημοσιονομικό κενό» και τα «νέα μέτρα», που... δε δα ληφθούν ●●● Πώς ονομάζεται ο πολιτικός που δεωρεί ότι δοξάζεται κάνοντας μαζικές απολύσεις; ●●● Φασισταρίο ●●● Η Θεοδώρα έκλεισε την πόρτα και φεύγοντας βρήκε στον προδόλαμο τον Τέρενς με τον Παύλο ●●● Ο Νότης ήταν σε άλλο προδόλαμο κι έκανε νόημα στη Ραχήλ να πάει κι αυτή ●●● Μ' όλ' αυτά πώς να μη χαλάσει τη δίαιτα ο πρόεδρος Πάνος; ●●● Ναι, ο Μπουμπούκος είναι το σήμα-καταπέδεν της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ ●●● Ιδεολογικά, πολιτικά, κοινωνικά, αισθητικά, απ' όλες τις απόψεις ●●● Ο Στουρνάρας έρχεται δεύτερος

●●● Τουλάχιστον τρεις με τέσσερις ώρες τη μέρα ο Μπουμπούκος βρίσκεται σε ραδιόφωνα και κανάλια ●●● Από τα πιο μεγάλα μέχρι τα πιο μικρά και περιδωριακά ●●● Αν προσθέσουμε και το χρόνο μετάβασης, μακιγιάζ (για τα κανάλια), επιστροφής, λογικά φτάνουμε τις έξι με εφτά ώρες ημεροσίως ●●● Προσδέστε και τα λεγόμενα social media και δα αντιληφθείτε ότι ο τέως τηλεπλασίε κάνει την μόνη δουλειά που ξέρει, με τις ευλογίες του Μαξίμου φυσικά ●●● Άλλιώς δα τον είχαν μαζέψει ●●● Ευτυχώς που υπάρχει και ο γίγαντας Ταμίλος, με τη

γνωστή... άγνοια κινδύνου (ή με τη χωριάτικη κουτοπονηριά, διαλέγετε και παίρνετε) κι ακούγεται και καμιά αλήδεια ●●● Μας βόλευε η Χρυσή Αυγή, γιατί έκανε τη βρόμικη δουλειά για λογαριασμό μας ●●● Προς Ευάγγελο Βενιζέλο, Χαριλάου Τρικούπη ●●● Οταν αντιδράστε ρικά σε μια κουβέντα του Τσίπρα προς τους βουλευτές σου, πανικό αποδεικνύεις, όχι πολιτικά ρεφλέξ ●●● Φοβάσαι μη σου φύγουν κι άλλοι και τρέχεις μπας και προλάβεις ●●● Μην ανησυχείς, όταν είναι να φύγει κάποιος ή κάποια, δα είσαι ο τελευταίος που δα το μάθει ●●●

Υμνος στη χούντα από τον Χεριχέρη ●●● Ουδεμία έκπληξη, άλλοτε έπαιρνε ο ίδιος συνέντευξη από τον Παπακό ●●● Μόνο που άλλαζαν οι καιροί (για τον ίδιο)

●●● Μπορεί να το παλεύει, αλλά δεν μπορεί πια να εκφράσει πολιτικά τους δαμαστές της χούντας ●●● Τον έχουν ξεπέρασε άλλοι ●●● Και στον ιππόδρομο, ως γνωστόν, δε βάζουν να τρέξουν κλαταρισμένα παλιάλογα ●●● Στην ΕΤ3 είπε ότι «δα ζητήσουμε συνεργασία ακόμα και από αυτούς που δα πουν «κάναμε λάδος»» ●●● Στην «Αυγή» εξήρε το παράδειγμα της Τζάκρη ●●● Πολιτικός... αρχών ο Τσίπρας, δεν μπορείς να πεις ●●● Εντός των προσεχών ημερών δα κατατεθούν στη Βουλή οι νέες συμβάσεις με τους εργολάβους, για να ξαναρχίσουν τα έργα στους αυτοκινητόδρομους ●●● Ναι, ναι, τα έργα που υποτίθεται ότι ξαναρχίσαν το περασμένο Πάσχα, όταν Σαμαράς, Βενιζέλος και Κουβέλης επιδειωρύσσαν τις... δανεικές μπουλντόζες ●●● Ποιος δυμάται το σόου; ●●● Είμαστε σίγουροι ότι το δυμούνται πολλοί ●●●

◆ Βρε, που φτάσαμε, να αναγρεύεται ο Πελεγρίνης σε υπ' αριθμόν ένα εχθρό του αστικού συστήματος! Μια κουβέντα λέει, ορυμαγδός σηκώνεται από φυλλάδες και ραδιοκάναλα. Ακόμα κι όταν λέει απλά το αυτονότο. Οπως όταν μίλησε για σπουδαίους επιστήμονες, όπως ο Χάιντεγκερ, που υπηρέτησαν ως πρυτάνεις το ναζισμό.

◆ Η έρευνα δημοσιεύτηκε πριν από είκοσι μέρες περίπου. Εχει τίτλο «Η εγκαταλειμμένη δεοντολογία: ιατρικός επαγγελματισμός και καταχρήσεις επί των κρατουμένων στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» και συντάχθηκε από μια ανεξάρτητη ομάδα, με επικεφαλής τον Τζέραλντ Τόμσον, καθηγητή Ιατρικής επιστημονίας της Πανεπιστήμιο Κολούμπια των ΗΠΑ. Η έρευνα κράτησε δυο χρόνια και κατέληξε σε συμπεράσματα σύμφωνα με τα οποία γιατροί και νοσηλευτές συνεργάστηκαν με τους βασανιστές της CIA και του Πενταγώνου κατά τις ανακρίσεις υπόπτων για «τρομοκρατία». Εμείς βέβαια τα γνωρίζουμε αυτά, όμως για την αφελή

«κοινή γνώμη» των ΗΠΑ (και όχι μόνο) οι αποκαλύψεις από μια τέτοια επιτροπή έχουν ιδιαίτερη σημασία. Γι' αυτό και μετά τις πρώτες επισήμες αντιδράσεις («εσφαλμένη» χαρακτήριση την έρευνα το Πεντάγωνο, για «παραλόγω» συμπεράσματα μήλησε η CIA), η έρευνα «θάρητηκε» από τα αστικά ΜΜΕ.

◆ Δισέλιδο δημοσίευμα στα «Νέα» (εκδοση Σαββάτου 9 Νοέμβρη) με τίτλο «“Προπύργιο εθνικισμού” στα Βόρεια Προάστια», έκανε αναφορά στα «έργα και ημέρες της Χρυσής Αυγής στην περιοχή της Αττικής όπου δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ τα δύο μέλη της» και ενέτασσε τους Φουντούλη και Καπε-

λώνη ως μέλη στις «ομάδες περιφρούρησης» που «πραγματοποιούσαν διανομές φυλλαδίων με στρατιωτικό σχηματισμό», ενώ έκανε αναφορά και στις ρατσιστικές επιθέσεις που έγιναν στην περιοχή. Ο αστικός Τύπος έχει τον τρόπο του να αποδομεί τη συγκίνηση και να επταναφρέι στην πραγματικότητα. Μόνο κάποιοι αριστεροί επιμένουν να θικολογούν αναίσχυντα.

◆ Σαν λωτοφάγους μας αντιμετωπίζει το δυσώδες Συγκρότημα Λαμπράκη (νυν Ψυχάρη), αλλά το ίδιο κάνει. Μιλά περί αποστασίας και θυμίζει τα γεγονότα του 1965. Και μάλιστα το κάνουν «Τα Νέα», στο editorial της

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ράς.

Ανδρέας Λοβέρδος

Θαύμα! Ο κ. Λοβέρδος που ήταν πιο μνημονιακός από τους τροϊκανούς και έφυγε από το ΠΑΣΟΚ γιατί δεν συμμετείχε στην κυβέρνηση Σαμαρά, έγινε τόρα αριστερός.

Οδυσ. Κωνσταντινόπουλος Αγαπώ τον Σαμαρά, παρά την κριτική που του ασκώ, γιατί εγκατέλειψε την ιδρυτική διακήρυξη της ΝΔ. Συμφωνώ με τον Τέρενς πως δεν μπορούμε να γί-

νουμε ουρά του ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν συμφωνώ με την πράξη της Ραχήλ να ανέβει στα κάγκελα.

Πανικός! Μόνο μ' αυτή τη λέξη μπορεί να περιγραφεί η αντίδραση του Βενιζέλου, όταν διάβασε την ευθεία πρόσκληση του ΣΥΡΙΖΑ προς τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να ρίξουν την κυβέρνηση. Ο πανικός δε φαίνεται μόνο στην οργή δήλωση που έκανε αποκλειστικά στη ναυαρχίδα του Συγκροτήματος Ψυχάρη, που τον έχει πάρει υπό την προστασία του (κίνηση συνηθισμένη για τον Βενιζέλο, όταν χάνει την ψυχραιμία του), όσο στην ανακοίνωση ότι συγκαλεί εκτάκτως την ΚΟ του ΠΑΣΟΚ για να καταγγελεί την προσπάθεια αποστασίας!

Αν, όπως τον κατηγόρησε, ο Τσίπρας «υπερβαίνει τα εσκαμμένα και προσβάλλει ευθέως τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που ούτε λίγο ούτε πολύ τους εκλαμψάνει ως ζήτουλες μιας βουλευτικής έδρας», τι κάνει ο ίδιος όταν συγκαλεί εκτάκτως την ΚΟ για να εκμαιεύσει καταδίκη του ΣΥΡΙΖΑ; Δείχνει τον πανικό του και προσπαθεί να μαντρώσει τους λογούς στη στάνη. Αν, όπως είπε στη δήλωσή του, «ο λόγος του κ. Τσίπρα είναι άσφαιρος», θα αντιμετώπιζε με σαρκαστικό χιούμορ τη σχετική δήλωση και όχι με έκτακτη σύγκληση της ΚΟ, λες κι έγινε πόλεμος ή πρόκειται να παρθεί κάποια μεγάλη απόφαση. Αυτό πρέπει να του επεσήμαναν οι συνεργάτες του, γ' αυτό και την Τετάρτη το πρωί έπαθε μια οικόμη «πολιτική ασθένεια», για να ματαιώσει τη σύγκληση της ΚΟ.

Παραπέρα, οι αναφορές στην «παράδοση, τις ευαισθησίες, τις μνήμες και την ιστορική συνείδηση της δημοκρατικής παράταξης που ο Ανδρέας Παπανδρέου ταύτισε μεταδικτατορικά με το ΠΑΣΟΚ», με τις οποίες «η στενή ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και όποιοι την καθοδηγούν (σ.σ. πτοιοι;) δεν έχουν καμία σχέση», δείχνει επίσης απώλεια ψυχραιμίας. Αν μη τι άλλο, ο Α. Παπανδρέου είναι εκείνος που εγκαινίασε την τακτική της αποψιλωσής της καθεστωτικής αριστεράς, μοιράζοντας έδρες και κρατικά αρικία σε στελέχη του, για να τον αικολουθήσουν οι επίγονοί του στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ (Σημήτης και Γιωργάκης). Μόνο ο Βενιζέλος δεν έκανε το ίδιο, όχι γιατί δε θέλησε, αλλά γιατί δε μπορούσε. Εμεινε μόνο με τον Μπίστη, τον οποίο απέσπασε από τη ΔΗΜΑΡ (αλήθεια, αυτό δεν είναι αποστασία), ενώ μπορεί να μαζέψει και άλλους ΔΗΜΑΡίτες της μειοψηφίας, αν ο Κουβέλης δεν καταφέρει να τους πείσει ότι αυτός μπορεί να τους εξασφαλίσει καλύτερα το μέλλον τους.

Και τι να πεις για τον ανεκδιήγητο «πορτ παρόλ» του Σαμαρά, τον Σίμο της Ρούλας, που πήρε εντολή να στηρίξει

■ Καυγάδες ανάμεσα στα κόμματα της αστικής εξουσίας

Μπόχα, σαπίλα και καραγκιοζιλίκια

τον κυβερνητικό εταίρο κάνοντας λόγο για την «ππιο μαύρη σελίδα στην ιστορία του ΣΥΡΙΖΑ» και τονίζοντας: «Παραπέμποντας στις σκοτεινότερες σελίδες του κοινοβουλευτισμού, ο κ. Τσίπρας βάζει επισήμη αγγελία στο κομματικό του όργανο, αναζητώντας αποστάτες!». Μιλάνε, ωρέ Σίμο, για σκονί στο σπίτι του κρεμασμένου; Ξεχνάς ότι ο αρχηγός σου και σημερινός πρωθυπουργός στηματίστηκε ως αποστάτης από τη ΝΔ, επειδή έριξε την κυβέρνηση Μητσοτάκη (χρησιμοποιώντας τον Συμπλίδη). Ο ίδιος δεν «ξεψειρίζει» το κόμμα του Καμμένου, παίρνοντάς του βουλευτές και στελέχη; Για να μη μιλήσουμε για το παρελθόν, για τον «εθνάρχη» και τα ανταλλάγματα που πρόσφερε στους βουλευτές της υπό διάλυση Ενωσης Κέντρου για να τον ψηφίσουν για πρόεδρο της Δημοκρατίας. 'Η με την αποστασία του μοναδικού βουλευτή της ΔΗΑΝΑ, μέσω της οποίας σχημάτισε κυβέρνηση ο Μητσοτάκης το 1990 και έγινε ο Σαμαράς υπουργός των Εξωτερικών.

Ας αφήσουν, λοιπόν, την

ηθικολογία, γιατί «δε δικαιούνται για να ομιλούν», όπως θα τους έλεγε ο Κουτσόγιωργας. Οι μετακινήσεις από κόμμα σε κόμμα είναι πάγια τακτική. Απλά, επειδή η νεοελληνική πολιτική ιστορία έχει σημαδευτεί από τα γεγονότα του '65, αυτά που χαρακτηρίστηκαν ως «αποστασία», οι νέες μετακινήσεις γίνονται με κάποιο τακτ. Συνήθως ένας βουλευτής φεύγει, γίνεται για ένα διάστημα ανεξάρτητος, και μετά προσχωρεί στο άλλο κόμμα.

Η πανικόβλητη αντίδραση του Βενιζέλου και η βοήθεια που έσπευσε να προσφέρει ο Σαμαράς στον κυβερνητικό του εταίρο, που είναι έτοις κι αλλιώς ο αδύνατος κρίκος της συγκυβέρνησης, κάθε άλλο παρά δικαιώνουν την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, που σε μια αικόμη πολιτική κίνηση χωρίς αρχές, απευθύνεται ανοιχτά στους Πασόκους τάζοντάς τους πολιτική επιβίωση αν ρίξουν την κυβέρνηση.

Η πολιτική αυτή συμφωνήθηκε απ' όλη την ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και όχι μόνο από τον Τσίπρα και την παρέα του. Αυτό φάνηκε και από το οικάδα Λαφαζάνη.

■ Σε απελπισία ο Π. Καμμένος

Ο Γ. Κασαπίδης, που διαγράφηκε από τον Σαμαρά γιατί δεν ψήφισε τον εφαρμοστικό νόμο του τελευταίου Μνημόνιου, ετοιμάζεται να επιστρέψει στη ΝΔ, για να ισοφαριστεί η απώλεια της Τζάκρη από την κυβερνητική πλειοψηφία. Και ο Π. Καμμένος έχει βάλει λυτούς και δεμένους για να μάθει σε ποιο οικείο έχουν φτάσει οι παρασκηνιακές επαφές ορισμένων δικών του με τη ΝΔ.

Με το βλέμμα στραφμένο στους Κουΐκ, Χαϊκάλη, Μελά, που έχουν δηλώσει ότι δε δέχονται σε καμία περίπτωση συνεργασία με τον ΣΥΡΙΖΑ, σε στενή συνεργασία με τον εκ του ΠΑΣΟΚ προερχόμενο Μαριά, ο Καμμένος επιλέγει να διαφρημίζει την εκλογική «στρατηγική» του κόμματός του για συνεργασία με άλλα «αντιμνημονιακά κόμματα» στις τοπικές εκλογές του ερχόμενου Μάη. Οπως λέει, το μήνυμα της κάλπης θα πρέπει να είναι η «συνολική καταδίκη των μνημονίων και των μηχανισμών στρίξης». Οταν, όμως, του ζητείται να γίνει συγκεκριμένος, το γυρίζει στο καλαματιανό: «οι τοπικές κοινωνίες θα μας διδάξουν για αικόμα μία φορά». Μιμείται τον Τσίπρα και ζητά από τους κυβερνητικούς βουλευτές να ρίξουν την κυβέρνηση («υπάρχουν βουλευτές που έχουν δώσει όρκο, τους καλούμε στο αντιμνημονιακό μέτωπο, να ρίξουμε την κυβέρνηση»), όμως αικόμη και ένας Καμμένος δε νομίζουμε να εκτιμά πώς κάποιος βουλευτής θα ρίξει την κυβέρνηση για να πάει στο δικό του κόμμα. Για λεονταρισμούς πρόκειται και τίποτα παραπάνω.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, βέβαια, δεν απαντά δημόσια. Αρκείται στη συβλακή δήλωση που έκανε την προηγούμενη εβδομάδα ο Σκουρλέτης περί «πρωτοβουλιών των τοπικών κοινωνιών». Στο παρασκήνιο, όπως απεκάλυψε ο Μαριάς, η συζήτηση γίνεται σε τοπικό επίπεδο, όμως ο ΣΥΡΙΖΑ δε θελεί να της δώσει επίσημη πολιτική κάλυψη, για να μην κατηγορηθεί ότι συνεργάζεται μ' ένα ακροδεξιό κόμμα, «ψεκασμένων» και τα παρόμοια. Προτιμά να παίζει το παιχνίδι της αυτοδυναμίας, γεγονός που ανεβάζει τον πυρετό του Καμμένου που φοβάται ότι δε θα καταφέρει να φτάσει με κόμμα στις επόμενες εκλογές, διότι θα έχει γίνει... απόκομμα.

■ Τζόκερ ο κυρ-Φώτης

Με το που ξέπασε ο περί «αποστασίας» καυγάς ανάμεσα στον ΣΥΡΙΖΑ και τη συγκυβέρνηση και αφού προηγήθηκε η φιλολογία περί ενδεχόμενης επανόδου της ΔΗΜΑΡ στην κυβέρνηση, με τη γνωστή δήλωση της Μπακογιάννη, μετά την οποία άρχισαν να τρέχουν τα σάλια των Φαριανών, ο κυρ-Φώτης βρήκε την ευκαιρία να βγει ο ίδιος μπροστά και να δηλώσει ότι «η ΔΗΜΑΡ δεν πρόκειται να επιστρέψει στην κυβέρνηση, γιατί οι λόγοι που αποχώρησε είναι πολύ συγκεκριμένοι, εξακολουθούμενοι να υφίστανται». Οταν, δε, ρωτήθηκε αν θα έμπαινε στην κυβέρνηση σε περίπτωση που αρθούν οι λόγοι τους οποίους επικαλέται για την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ, απάντησε κορφά και με ύφος που έκοβε κάθε παραπέρα συζήτηση: «Δεν έχουμε εμείς την πολιτική διάθεση και δεν θα μπαίνουμε».

Εκανε, όμως, κι ένα βήμα παραπέρα ο Φ. Κουβέλης, αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο κυβερνητικής συνεργασίας «των ευρύτερων δυνάμεων της αριστεράς», μεταθέτοντας στο μέλλον αυτό το ενδεχόμενο. Αυτό «είναι συνάρτηση και των εξελίξεων, αλλά και των συγκεκριμένων πολιτικών προγραμμάτων θέσεων που θα υπάρξουν», είπε με νόημα και δύοι κατάλαβαν ότι ο κυρ-Φώτης δημοσιοποίει ανοιχτά πλέον ότι θελεί να λειτουργήσει σαν τζόκερ. Εως πρότινος σε συγκυβέρνηση με ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, μετά τις επόμενες εκλογές σε συγκυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ, αν αυτός είναι το πρώτο κόμμα. Κόβει έτσι τη φόρα εκείνων των στελεχών της ΔΗΜΑΡ που επιμένουν ότι πρέπει να βρει τρόπο να επανέλθει στην κυβέρνηση ή έστω να συμπορευθεί με το ΠΑΣΟΚ υπό την ομπρέλα της «Ελιάς» που φύτεψαν οι «58». Τους λέει ότι η ΔΗΜΑΡ μπορεί να έχει κυβερνητική προοπτική αν πάει με τους νικητές και όχι με τους ηττημένους των επόμενων εκλογών.

Υπάρχει, βέβαια, ο αντίλογος ότι για να μπορέσει να μπει σε κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ η ΔΗΜΑΡ θα πρέπει πρώτα να έχει σώσει την εκλογική παρτίδα. Δηλαδή, να καταφέρει να μπει στη Βουλή. Αυτόν τον κίνδυνο επισείσουν ο Λυκούδης και οι άλλοι της εσωκομματικής αντιπολίτευσης, φοβούμενοι ότι θα δεχτούν ανιλεύ πόλεμο από τα ΜΜΕ που θα καταφέρουν να τους οβήσουν από το χάρτη. Και σ' αυτό, όμως, ο κυρ-Φώτης έχει την απάντηση: δε θα μας σβήσουν από το χάρτη, γιατί μας

Στο προηγούμενο φύλλο αναφέρθηκαμε στα ωρομίσθια πείνας με τα οποία πληρώνονται γερμανοί εργαζόμενοι (ντελιβεράδες, πωλητές Η/Υ κτλ) κατά παράβαση ακόμη και των ελάχιστων θεσμοθετημένων ωρομίσθιων, γεγονός που οδήγησε τα Γραφεία Εργασίας να υποβάλουν μηνύσεις σε καπιταλιστές που πλήρωναν αυτά τα εξευτελιστικά ωρομίσθια. Ο λόγος; Τα Γραφεία Εργασίας χάνουν λεπτά, γιατί οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να ζητήσουν απ' αυτά επιπλέον επιδόματα, λόγω των πολύ χαμηλών μισθών που παίρνουν.

Αν όμως αυτά τα παραδείγματα είναι «αικατία» και σαφώς όχι πλειοψηφικά, τι ισχύει για τους υπόλοιπους εργαζόμενους στην Γερμανία; Για να έχουμε μία πιο ολοκληρωμένη εικόνα, καλό θα είναι να κάνουμε μία αναφορά στις διάφορες μορφές εργασιακών σχέσεων που ισχύουν στη χώρα.

Σύμφωνα με παλαιότερη έκθεση του Ινστιτούτου Μελετών της Εργασίας (IZA)^[1], οι μορφές απασχόλησης που κυριαρχούν στη Γερμανία είναι οι εξής: 1. Συμβάσεις αιρίστου χρόνου, 2. Συμβάσεις ορισμένου χρόνου, 3. Νοικιαζόμενη προσωρινή εργασία, 4. Περιθωριακή εργασία, 5. Αυτοαπασχολούμενοι και 6. Εργαζόμενοι σε επαγγελματικά προγράμματα εκπαίδευσης ή κατάρτισης. Τι ισχύει για κάθε κατηγορία θα εξετάσουμε συνοπτικά στη συνέχεια.

Οι «μόνιμοι»

Η πιο σταθερή μορφή απασχόλησης είναι οι συμβάσεις αιρίστου χρόνου. Οι συμβάσεις αυτές ισχύουν αφού περάσει μια δοκιμαστική περίοδος που συνήθως είναι έξι μήνες. Καθ' όλο αυτό το χρονικό διάστημα, ο εργοδότης μπορεί να απολύσει τον εργαζόμενο χωρίς αποζημίωση. Απλά, πρέπει να τον ειδοποιήσει δυο βδομάδες πριν. Η δοκιμαστική περίοδος μπορεί να ποικιλλεί (περισσότερο ή λιγότερο του εξαμήνου), η «προστασία» όμως έναντι απόλυτης ζεκινά από τότε που ο εργαζόμενος συμπληρώνει το εξάμηνο.

Για ποια προστασία πρόκειται; Μη φανταστείτε ότι ο καπιταλιστής είναι υποχρεωμένος ντε και καλά να αποζημιώσει τον εργαζόμενο. Αν δεν αναφέρεται ρητά στις συλλογικές συμβάσεις (που καλύπτουν όλο και λιγότερους εργαζόμενους, όπως επισημάνωμε στο προηγούμενο φύλλο), ο καπιταλιστής θα ορκεστεί στο να τηρήσει τον χρόνο προειδοποίησης, που είναι μεταξύ δύο και έξι μηνών (ή και περισσότερο, αν προβλέπεται από τη συλλογική σύμβαση), για 5 και 15 χρόνια εργασίας στον ίδιο εργοδότη, αντίστοιχα. Μπορεί, όμως, να επικαλεστεί πρόβλημα κακής διαγωγής του εργαζόμενου και να μην του δώσει δεκάρα τσακιστή.

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Οργάνωση Εργασίας (ILO), το ποσού της αποζημίωσης ισούται με μισό μισθό για κάθε χρόνο εργασίας^[2]. Αυτό όμως δεν αποτελεί θεσμοθετημένη υποχρέωση του εργοδότη, αλλά εναλλακτική επιλογή που θεσμοθετήθηκε με τους νόμους Hartz την περιασμένη δεκαετία^[3]. Να μπορεί, δηλαδή, ο εργοδότης να δίνει αποζημίωση για να γλιτώσει την προσφυγή στα δικαστήρια από τον εργαζόμενο με την κατηγορία της «άδικης αιρίσης».

Πάντως, σε παλαιότερες συλλογικές συμβάσεις (του 2004) προβλεπόταν αποζημίωση απόλυτης μόνο για

Εργατική εξαθλίωση στο γερμανικό «παράδεισο» (2)

(Πηγές: Ε. Καπονιά) προβλέψεις ανά τύπο εργασιακής αγοράς στην Γερμανία [αριθμοί σε εκατομμύρια]

Έτος	Σύνολο εργαζόμενων	Εργαζόμενοι με κανονική συνθήκη εργασίας ^[4]	Ποσοστό από το συνόλου	Εργαζόμενοι σε διπλή εργασία ^[5]	Ποσοστό από τον συνόλου	Αυτοαποδεικνυόμενοι	Ποσοστό από τον συνόλου	Εργαζόμενοι σε επαγγελματική κατάρτηση ^[6]	Ποσοστό από τον συνόλου	Εργαζόμενοι δικαίων δικών ^[7]	Ποσοστό από τον συνόλου	Ενδιάμενοι επαγγελματικοί μετανάστες ^[8]	Ποσοστό από τον συνόλου
1995	27,4	26,9	71,8%	4,8	11,8%	2,9	7,0%	3,4	6,5%	0,3	0,8%	9,7	36,0%
2005	36,8	31,8	86,7%	6,1	16,8%	3,6	9,8%	2,7	7,3%	0,4	1,0%	12,2	33,2%
2012	40,2	34,3	86,8%	7,9	19,8%	4,0	9,9%	3,1	7,8%	0,8	2,0%	15,0	37,9%

(*) Έργων με την πιστοποίηση αποτελεσμάτων, μέσω επαγγελματικής συνθήκης ή καταρτισμού.
(**) Διπλή εργασία θεωρείται η εργασία που ανήκει σε μία από τις παρακάτω τύπους κατηγοριών: 1. Μεικτή απασχόληση μέχρι 28 ώρες τη βδομάδα, 2. Συμβίσιμες ορατινοί γραντού, 3. Προσωρινή εργασία, 4. Mini jobs.

Πηγές: Γερμανική Στατιστική Υπηρεσία:
<http://www.destatis.de/DE/FactsFigures/NationalEconomyEnvironment/LabourMarket/Employment/LabourForceSurvey/Table/0704Kennenwerbenverbundetig2012.html>
http://www.destatis.de/DE/PresentationServices/Pages/DE/02/10/04/12/08/04_12_02.html

εργαζόμενους με 25 χρόνια εργασία ή σε ηλικίες άνω των 59-60 ετών, με ποσοστά αποζημίωσης που κυμαίνονται μεταξύ έξι και εννέα μηναίων μισθών (στη χρηματική βιομηχανία και στο δημόσιο τομέα, αντίστοιχα) και στην καλύτερη περίπτωση μέχρι 18 μήνες για τους άνω των 55 (στα ταχυδρομεία)^[1]. Στις περιπτώσεις αυτές δεν τηρήθηκε δηλαδή ο κανόνας «μισός μισθώς αποζημίωση για κάθε έτος εργασίας» αλλά οι καπιταλιστές έδωσαν λιγότερα. Σημειώνουμε ότι από το 2006 οι αποζημίωσεις απολύτων φορολογούνται κανονικά και θεωρούνται εισόδημα (δηλαδή, το καθεστώς είναι εισόδημα) δηλαδή την ημέρα της προσωρινής εργασίας που ισχύει στη χώρα μας, όπου οι αποζημίωσεις απόλυτης μέχρι 60 χιλιάδες ευρώ δεν φορολογούνται.

Οι υπό προθεσμία

Σύμφωνα με τη νομοθεσία^[1], ο εργοδότης μπορεί να συνάψει συμβάσεις ορισμένου χρόνου για κάποιο «σοβαρό λόγο» (όπως οι αντικαταστάσεις μόνιμου προσωριτικού που είναι σε άδεια για ένα χρονικό διάστημα, προσωρινή ζήτηση για πρόσθιτη εργασία, επέκταση της δοκιμαστικής περιόδου εργασίας κτλ). Το μέγιστο χρονικό διάστημα αυτών των συμβάσεων, στην περίπτωση που ο εργοδότης δεν επιτρέπει να υπερβαίνει τους τρεις μήνες, το 1985 επεκτάθηκε στους έξι, το 1994 επεκτάθηκε ξανά στους εννέα, το 1997 στους δώδεκα και το 2002 στους 24 μήνες! Τελικά, το όριο καταργήθηκε στην περίοδο 2003 και... ζήσαμε εμείς καλά κι αυτοί καλύτερα!

Για την ακρίβεια έζησαν καλά τα (δουλεμπορικά) γραφεία νοικιαζόμενης εργασίας, που διπλασιάστηκαν από το 1997 μέχρι το 2005. Ταυτόχρονα, η άρση των περιορισμών για την ενοικίαση προσωρινά εργαζόμενων οδήγησε και στην αλματώδη αύξηση του αριθμού τους. Από 212.000 που ήταν τον Ιούνη του 1997 εκτινάχθηκαν στους 453.000 τον Ιούνη του 2005 (υπερδιπλασιάστηκαν). Η πλειοψηφία των εργαζόμενων μερικής απασχόλησης και στην αλματώδη αύξηση του αριθμού τους. Με αυτό το πρότιο ο γερμανικός καπιταλισμός κατόρθωσε να κάνει αυτό που έκανε τόσα χρόνια ο αμερικανικός. Να μεγαλώσει το ποσοστό των εργαζόμενων μερικής απασχόλησης και να πετύχει τη μείωση του ποσοστού ανεργίας, μοιράζοντας ουσιαστικά μία θέση εργασίας σε περισσότερους εργαζόμενους. Κι αυτό το πέτυχε όχι μόνο με το «τυράκι» που αναφέραμε παραπάνω, αλλά και με το πετσόκομπα των επιδομάτων ανεργίας, στο οποίο θα αναφερθούμε σε επόμενο φύλλο.

Οπως επισημαίνει το γερμανικό ιδιωτικό Ινστιτούτο Μελετών Εργασίας IZA^[1], «οι εργοδότες χρησιμοποιούν προσωρινούς εργαζόμενους από πρακτορεία για να ξεπεράσουν τις συντομες κορυφώσεις της ζήτησης, αντί να προσλάβουν εργαζόμενους με κανονικές συμβάσεις εργασίας». Η περιθωριακή εργασία

Η «περιθωριακή εργασία»

Βασικός μοχλός της ανατροπής των εργασιακών σχέσεων, που ολοκληρώθηκε την περασμένη δεκαετία (από σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση παρακαλώ), είναι η εξάπλωση των μορφών «περιθωριακής απασχόλησης». Σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1 του Κώδικα Κοινωνικής Ασφαλισης, Βιβλίο IV, (SGB IV Gemeinsame Vorschriften für die Sozialversicherung), υπάρχουν δύο βασικοί τύποι διάκρισης της περιθωριακής εργασίας^[1]: 1. Απασχόληση για την οποία ο μισθός δεν ξεπερνά συνήθως

■ Νοτιοανατολική Ασία

Αγώνες ενάντια στον εργασιακό μεσαίωνα

Με διαδηλώσεις και όγρες συγκρούσεις δεκάδες χιλιάδες εργάτες τίμησαν τα δύο νεκρά αδέρφια τους, που σκοτώθηκαν από τις σφαίρες των πρωτοτοπιανών του κράτους και των αφεντικών, την Τρίτη 19 Νοέμβρη στην πρωτεύουσα του Μπαγκλαντές Ντάκα. Οι νεκροί ήταν απεργοί εργάτες στη βιομηχανία ιματισμού, η οποία παράγει το 80% των εξαγωγών της χώρας και απασχολεί σχεδόν 4,5 εκατομμύρια εργάτες υπό άθλες συνθήκες εργασίας και διαβίωσης και με εξευτελιστικά μεροκάματα.

Η απεργία των κλωστοϋφαντουργών διεκίνησε στα μέσα του Οκτώβρη, με βασικό αίτημα την εφαρμογή μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στα σύγχρονα κάτεργα των βιομηχανικών ζωνών που περιστοιχίζουν την πρωτεύουσα της χώρας, όπως η Γκαζπούρ και η Ασούλια, που αποτελούν και τα κέντρα της απεργίας, αφού

εκεί βρίσκονται συγκεντρωμένα τα μεγαλύτερα εργαστάσια. Οι απεργοί απαιτούν επίσης αύξηση του μισθού τους, ώστε να φτάσει τα 103 δολάρια από 74, ποσό που διαμορφώθηκε μετά από αυξήσεις που συμφώνησε η κυβέρνηση με τους εργοστασιάρχες.

Από την αρχή της απεργίας η κυβέρνηση έστειλε στην περιοχή παραστρατιωτικά σώματα συνοριοφυλακής, γιατί η αστυνομία δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις επιθέσεις που δέ-

χεται από απεργούς εργάτες. Παράλληλα, οι εργάτες προχωρούν σε συγχρόνη αποκλεισμούς κεντρικών αυτοκινητοδρόμων προκαλώντας ασφυξία στην πρωτεύουσα και πονοκέφαλο στην κυβέρνηση.

Στη γειτονική Καμπότζη οι συνθήκες ασφυξίας που επικρατούν στα εργοστάσια, οι μαζικές λιποθυμίες εργατών από πείνα και ο υποσιτισμός είναι μόνο κάποιες από τις αιτίες που έβγαλαν τους εργάτες μιας από τις μεγαλύτερες βιο-

μηχανίες ρούχων στο δρόμο ενάς σκληρού αγώνα, που ήδη μετράει περισσότερους από τρεις μήνες.

Η απεργία των εργατών της βιομηχανίας ιματισμού SL, η οποία παράγει ρούχα για την Gap και την H&M, έκανε στις 12 Αυγούστου με αφορμή την παρουσία της στρατιωτικής αστυνομίας στο χώρο του εργοστασίου, που είχε ως στόχο να εμποδίσει μέλη του συνδικάτου εργατών στον ιματισμό να μιλήσουν με τους εργάτες

του εργοστασίου. Βασικά αιτήματα των απεργών είναι η αύξηση του μισθού από 75 δολάρια σε 150, η βελτίωση των συνθηκών εργασίας, η χορήγηση επιδόματος 3 δολαρίων ημερησίως για το μεσημεριανό τους και απομάκρυνση του μετόχου Μέας Σόθα από την εταιρία, επειδή ήταν αυτός που κάλεσε το στρατό να επιτρέψει τους εργάτες στο εργοστάσιο.

Να σημειωθεί ότι τα 75 δολάρια το μήνα φτάνουν να κα-

λύψουν μόλις κατά το ίμισυ τις ανάγκες των εργατών, ενώ, σύμφωνα με μελέτη βρετανικής ΜΚΟ, ο ελάχιστος μισθός θα έπρεπε να ήταν τουλάχιστον 150 δολάρια για να μπορεί ο εργάτης να καλύψει στοιχειωδώς τις ανάγκες του για ένδυση, τροφή και στέγη. Η ίδια μελέτη αποκαλύπτει ότι το 25% των εργατών υποφέρουν από σοβαρό υποσιτισμό.

Στις διαδηλώσεις της προηγούμενης εβδομάδας οι απεργοί συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και τα τσιράκια της εργοδοσίας, που πυροβόλησαν στο ψωχό τους εργάτες προκειμένου να τους διαλύσουν. Από τις σφαίρες των μπάτσων σκοτώθηκε μια γυναίκα ενώ τραυματίστηκαν δεκάδες. Οι εργάτες κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων αιχμαλώτισαν τρεις μπάτσους, τους οποίους, αφού τους γύμνωσαν και τους ξυλοκόπησαν, άφησαν αργότερα ελεύθερους.

Αγωνιστικά μηνύματα από την Ταχρίρ

Με το αίμα ενός εικοσάχρονου διαδηλωτή βάφτηκε για μια ακόμη φορά η πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου, σύμβολο της λαϊκής εξέγερσης του Γενάρη του 2011, στις διαδηλώσεις για τη δευτέρη επέτειο της μαζικής σφαγής διαδηλωτών στην οδό Μοχάμεντ Μοχαμούντ. Οι διαδηλώσεις οργανώθηκαν από ομάδες και πολιτικές συλλογικότητες

«Employment Regulation and Labor Market Policy in Germany, 1991-2005» - Ινστιτούτο Μελετών Εργασίας IZA (ιδιωτικό ερευνητικό ίνστιτούτο που ιδρύθηκε στη Βόρη το 1998, <http://ftp.iza.org/dp2505.pdf>).

2. Παγκόσμια Οργάνωση Εργασίας (International Labour Organization – ILO) http://www.ilo.org/dyn/eplex/termdisplay.severancePay?p_lang=en&p_county=DE&p_all_years=Y.

3. Ενημερωτικό δελτίο με τίτλο «Εργαστικό Δίκαιο στη Γερμανία», Ιούνις 2005 (http://www.lorenz-partners.com/de/newsletter-broschueren/doc_download/181-n24-german-labour-law).

4. «German courts clarify issues on fixed-term contracts» (Τα γερμανικά δικαστήρια διευκρινίζουν ζητήματα για τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου), Φλεβάρης 2013. Αρθρο του διεθνούς δικηγορικού γραφείου Ashurst με έδρα την Αυστραλία και γροφεία σε 16 χώρες (http://www.ashurst.com/publication-item.aspx?id_Content=8806).

5. Οδηγία 2008/104/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοέμβρη 2008, περί της εργασίας μέσω εταιρίας προσωρινής απασχό-

λησης (<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:327:0009:0014:EL:PDF>).

6. «Μετρώντας την περιθωριακή απασχόληση σε έρευνες και καταγραφές», Μάρτης 2012, Γερμανική Στατιστική Υπηρεσία (https://www.destatis.de/DE/Publikationen/StatistikWissenschaft/Band20_MeasuringMarginalEmployment1030820129004.pdf?blob=publicationFile).

7. «Το διπλό επιγγελματικό εκπαιδευτικό σύστημα της Γερμανίας», 18/7/2013 (<http://www.young-germany.de/topic/study/courses-degrees/germanys-dual-vocational-education-system>).

8. «Μαθαίνοντας για τη δουλειά: Εκθεση του ΟΟΣΑ για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση στην Γερμανία», Σεπτ. 2010 (<http://www.oecd.org/education/skills-beyond-school/45668296.pdf>).

9. Οικονομική έρευνα ΟΟΣΑ: Γερμανία 2012 – Η γερμανική αγορά εργασίας ετοιμάζεται για το μέλλον (http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/economics/oecd-economic-surveys-germany-2012/the-german-labour-market_eco_surveys-deu-2012-4-en#page1).

τους νεκρούς της εξέγερσης, καταγγέλλοντας δημόσια αυτούς που πρόδωσαν την επανάσταση: ο στρατός, οι άνθρωποι του Μουμπάρακ και η Αδελφότητα, Κατά της επιβάλλοντας αρχής της Μοχάμεντ Μοχαμούντ η Αδελφότητα είχε ταχθεί με την πλευρά του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που κυβερνούσε τη χώρα και εναντίον των διαδηλωτών, κατηγορώντας τους ότι προσπαθούν να δισταράξουν τις κοινοβουλευτικές εκλογές που είχαν κάποιοι διαδηλωτές κρέμασαν στη διασταύρωση της Ταχρίρ με τη Μοχάμεντ Μοχαμούντ πανό με το σύνθημα: «Απαγορεύεται η είσοδος στο στρατό, στους ανθρώπους του Μουμπάρακ και στην Αδελφότητα», γιατί στα επεισόδια της Μοχάμεντ Μοχαμούντ η Αδελφότητα είχε ταχθεί με την πλευρά του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που κυβερνούσε τη χώρα και εναντίον των διαδηλωτών, κατηγορώντας τους ότι προσπαθούν να δισταράξουν τις κοινοβουλευτικές εκλογές που είχαν κάποιοι διαδηλωτές κρέμασαν στη διασταύρωση της Ταχρίρ με τη Μοχάμεντ Μοχαμούντ πανό με το σύνθημα: «Απαγορεύεται η είσοδος στο στρατό, στους ανθρώπους του Μουμπάρακ και στην Αδελφότητα».

Το ίδιο απόγευμα, μερικές εκατοντάδες αντικαθεστωτικοί διαδηλωτές μπήκαν για πρώτη φορά από τις 3 Ιούλη στην Ταχρίρ, εξοργισμένοι με την κίνηση της στρατιωτικής χούντας να στήσει στην πλατεία μνημείο προς τιμή των νεκρών της εξέγερσης, θεωρώντας μέγιστη προσβολή στη μνήμη τους να στήνουν μνημείο οι δολοφόνοι για τα θύματά τους, σε μια προφανή προσπάθεια παραποτοίησης της ιστορίας. Οι διαδηλωτές ξήλωσαν τις πλάκες του βάθρου του υπό κατασκευή μνημείου, το οποίο είχε θεμελιώσει πριν από λίγες ώρες ο πρωθυπουργός, έριξαν κόκκινο χρώμα, έφτιαξαν γκραφίτι, έγρα-

φαν συνθήματα ενάντια στο στρατηγό Σίσι, τους ανθρώπους του Μουμπάρακ και την Αδελφότητα και τοποθέτησαν στην κορυφή ένα συμβολικό φέρετρο.

Στις 19 Νοέμβρη, απόγευμα Τρίτης, πραγματοποιήθηκε νέα συγκέντρωση με τα ίδια συνθήματα και με τη συμμετοχή αρκετών χιλιάδων διαδηλωτών. Και στις δύο διαδηλώσεις δεν επιτράπηκε η συμμετοχή διαδηλωτών της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, γιατί στα επεισόδια της Μοχάμεντ Μοχαμούντ η Αδελφότητα είχε ταχθεί με την πλευρά του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου που κυβερνούσε τη χώρα και εναντίον των διαδηλωτών, κατηγορώντας τους ότι προσπαθούν να δισταράξουν τις κοινοβουλευτικές εκλογές που είχαν κάποιοι διαδηλωτές κρέμασαν στη διασταύρωση

Μοντέρνος... μεσαίωνας

Στο τρίγωνο Σύνταγμα-Σταδίου-Βασ. Σοφίας, όπου κατοικεδρεύουν οι Στουρνάρας-Βρούτσης-Μπτσοτάκης, πηγαίνονται οι τροϊκανοί και επιδίονται, μαζί με τους υπουργούς, σε ασκήσεις υψηλής κοπτοραπτικής, για να καταλήξουν στα τελικά μέτρα του κοστουμιού της χειμερινής κολεξίου με το όνομα «δημοσιονομικό κενό».

Τα υλικά που χρησιμοποιούν είναι από λάστιχο. Γ' αυτό και μπορεί ο Στουρνάρας από τα 500 εκατ. ευρώ, στα οποία «υπολόγιζε» το «κενό» μέχρι πριν από μερικές μέρες, να πιπάει με άνεση στο 1,3 δισ. ευρώ. Κι αντίστοιχα οι τροϊκανοί να ανεβοκατεβαίνουν από τα 2,9 δισ. σε κάτω από 2 δισ. κι αμέσως μετά στα 2,5 δισ.

Κάπου θα καθίσει η μπίλια, βέβαια. Και κάποιοι θα την πληρώσουν: τα συνίθιτα υποζύγια, εργάτες, εργαζόμενοι, μικροαστοί, φτωχοί αγρότες. Χωρίς «οριζόντια μέτρα», αλλά με «διαρθρωτικές αλλαγές». Και μην πει κανείς ότι είναι το ίδιο. Για τη συγκυβέρνηση και τη μνημονιακή προπαγάνδα σημασία έχει το όνομα, όχι η ουσία.

Δεν ξέρουμε αν υπάρχουν αφελείς που θεωρούν ότι «φάγαμε το γάιδαρο, η ουρά μας απέμεινε». Οτι βρισκόμαστε... καμιά κατοστή μέτρα από την κορφή του Κιλιμάντζαρο, όπως λέει τώρα ο Στουρνάρας, έχοντας βαρεθεί το παιχνίδι με τα κλάσματα και τα ποσοστά (τα 2/3, τα 4/5, το 75%). Αν υπάρχουν ακόμα αφελείς ή ευκολόπιστοι, καλά θα κάνουν να συνειδητοποίουν πώς το «δημοσιονομικό κενό», έτσι όπως παρουσιάζεται, δεν είναι παρά ένα εργαλείο για την προώθηση της κινεζοποίησης. Το πραγματικό δημοσιονομικό κενό είναι πολύ μεγαλύτερο και οφείλεται εξ ολοκλήρου στη θηλιά του δανεισμού από τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Πρώτα συμφωνούν στο πακέτο των αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων που θα πάρουν, μετά κάνουν τη σούμα και βαφτίζουν το αποτέλεσμα «δημοσιονομικό κενό». Γ' αυτό και η βαρβαρότητα όχι μόνο δεν τελειώνει, αλλά εξακολουθεί να βαθαίνει. Γιατί το δημόσιο χρέος είναι σαν τη Λερναία Ύδρα και κάθε κεφάλι της ονομάζεται «δημοσιονομικό κενό».

Παρά ταύτα, την επικαιρότητα την απασχολούν άλλα, πιο σοβαρά πράγματα. Υπάρχουν βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έτοιμοι ν' ακολουθήσουν τα χνάρια που άφησαν οι Λουμπουτέν γόβες της Τζάκρη; Οργανώνει ο ΣΥΡΙΖΑ αποστασία. Θα καταφέρει ο πανικόβλητος Βενιζέλος να συμμαζέψει τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ; Πόσοι δεξιοί του Καμμένου παζαρεύουν με τον Σαμαρά; Θα τη βγάλει η συγκυβέρνηση μέχρι την άνοιξη ή θα 'χουμε τριπλές κάλπες το Μάν;

Αυτά συμβαίνουν όταν η άσκηση πολιτικής επαφίεται στο πολύχρωμο μωσαϊκό των αστικών κομμάτων κι ο λαός περιορίζεται σε ρόλο παθητικού θεατή των θιάσων του αστικού πολιτικού συστήματος. Πληρώνει το τίμημα της ανυπαρξίας ταξικής πολιτικής οργάνωσης και ανατρεπτικής ταξικής δράσης.

ΚΛΕΦΤΕΣ: Οπως κάθε χρόνο τα τελευταία χρόνια, πήραν τη ματωμένη σημαία του Πολυτεχνείου, που την έχουν κλέψει και την κρατάνε σα λάφυρο στα κομματικά γραφεία, και αφού πορεύτηκαν υπό την προστασία των ΜΑΤ μακριά από τους διαδηλωτές, ακόμα και μέσα από στενά του Κολωνακίου, πήγαν στην πρεσβεία και τα μάζεψαν άρον-άρον, μη τυχόν και τους προλάβει η πορεία. Ήταν δεν ήταν καμιά διακοσμία τα μέλη της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ που έπαιχαν και φέτος τον άτιμο ρόλο.

■ Χαλαράσσα

Τρεις χρυσαυγίτες βουλευτές (Ηλιόπουλος, Καιάδας, Μπούκουρας) κατηγορούνται, όπως και οι προηγούμενοι, για «διεύδυνση εγκληματικής οργάνωσης». Κι ενώ η ασυλία τους ήρθη στις αρχές Νοέμβρη, οι δικαστικές αρχές τους κάλεσαν ν' απολογηθούν στις 25 Νοέμβρη. Θα πάρουν και την προδεσμία που δικαιούνται και θα φτάσουμε στα τέλη του μήνα. Κι αυτοί θα εξακολουθήσουν να «διευδύνουν» (μαζί με τους άλλους που δεν προφυλακίστηκαν) την «εγκληματική οργάνωση»!

Αν η κατηγορία αφορούσε κατηγορούμενους για οποιαδήποτε ένοπλη επαναστατική οργάνωση, θα ακολουθούνταν η ίδια τακτική; Δεν χρειάζεται να δώσουμε απάντηση, τη γνωρίζουμε όλοι. Εκείνο που επιβεβαιώνεται είναι πως η νεοναζιστική συμμορία δεν αντιμετωπίζεται ως πολιτικός αντίπαλος του συστήματος, αλλά ως... άτακτο παιδί του συστήματος. Στόχος δεν είναι η εξόντωσή της, αλλά ο συνετίσμος της, ώστε να μην ξεπερνά τα όρια που επιβάλλονται «από πάνω».

■ Το δίκαιο του μονάρχη

Πιστό στη... μνημονιακή του παράδοση, το ΣτΕ, σε Ολομέλεια υπό το πρόεδρό του Σ. Ρήζο, απέρριψε και την προσφυγή κατά του μέτρου της διαδεσμότητας (την υπέβαλαν εκπρόσωποι των Πλανεπιστημάνων όλης της χώρας και ο Σύλλογος Διοικητικού Πρωτογενούς του ΕΚΠΑ). Η Ολομέλεια του ΣτΕ έκρινε ότι «για λόγους δημοσίου συμφέροντος» δεν μπορεί να ανασταλεί η σχετική υπουργική απόφαση. Ουδεμία έκπληξη. Το ΣτΕ ακολούθει πιστά την παράδοση του «Συμβουλίου του Στέμματος», που ήταν η πρώτη λειτουργία του (επί Οδώνα και Βαυαροκρατίας). Απλά, στη δέση του «δικαίου του μονάρχη», έχει βάλει «το δίκαιο του καπιταλισμού», το οποίο ταυτίζει με το «δημόσιο συμφέροντα».

■ Ο... ξεχασιάρης

Για «απάνθρωπο ποιόν» κατηγόρησε ο Μανώλης Γλέζος εκείνους που εκτέλεσαν τα δυο μέλη των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου. «Ποιος τους όρισε ανακρίτες, δικαστές, εκτελεστές; Ποιος τους έδωσε το δικαίωμα να αφαιρούν την ανδρώπινη ζωή;», αναρωτήθηκε ρητορικά ο αρχιερέας της πολιτικής υποκρισίας και του πολι-

τικού σαλταδορισμού, δέτοντας τη συζήτηση σε ένα πρόστιχο ηδικολογικό επίπεδο. Και μεις τον ρωτάμε: όταν η 17Ν εκτελούσε τον αρχιβασανιστή Μάλλιο και ο ΕΛΑΤ τον αρχιβασανιστή Μπάμπαλη, βρέθηκε κανένας προοδευτικός άνθρωπος να ηδικολογήσει με τέτοια υποκρισία; Οταν ο Γλέζος έπαιρνε μέρος, το 1977, στην κρεμα των Αντρέας Μπάνατερ, Γκούντρουν Ενόλιν, Γιαν-Καρλ Ράσπε (ανταρτών της RAF, που δολοφονήθηκαν από τις γερμανικές υπηρεσίες στις φυλακές του Σταμχάιμ), ποιος πήγαινε να τιμήσει; Κάποιος με «απάνθρωπο ποιόν»;

■ Ομορφιές

Οι ελβετικές αρχές έκλεισαν την υπόθεση «μαύρα ταμεία της Siemens» με 50 εκατ. ευρώ στα ταμεία του ελβετικού κράτους (πρόκειται για χρήματα που βρέθηκαν σε κάποιους από τους μιζάδορικους λογαριασμούς) και 500.000 ευρώ αποζημιώση προς διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα από καπηγορύμενους που εμπλέκονταν στην υπόθεση. Και το Συγκρότημα Ψυχάρη, εκστασιασμένο από την... προοδευτικότητα του ελβετικού δικαστικού συστήματος, αφέρωσε μια ολόκληρη σελίδα των «Νέων» για να μας πει ότι και στην Ελλάδα πρέπει να εφαρμοστεί η μέδοδος της «ποινικής συνδιαλλαγής», ώστε οι κατηγορούμενοι για βαριά οικονομικά αδικήματα να πληρώνουν κάποιο πρόστιμο και να μην παραπέμπονται σε ποινική δίκη. Πρόκειται πραγματικά για...

ομορφιά. Ετσι και πιαστεί κάποιος για οικονομικό αδικήμα, θα πληρώνει ένα μέρος από τα τεράστια κέρδη του και δ' αφήνεται ελεύθερος να συνεχίσει το... δεάρεστο έρ-

■ Πατροκτόνος

Οχι δια την έθυαζε καδαρή ο Μπερλουσκόνι και δια μπορούσε, έστω και διά της κόρης του, να επηρεάζει καδοριστικά την ιταλική πολιτική σκηνή. Δε ρώταγε το φίλο του τον Μητσοτάκη να του πει πώς την πάτησε το 1993 από το αγαπημένο του παιδί τον Σαμαρά; Ισως να μην του ερχόταν νταμπλάς από την ίδρυση της «Νέας Κεντροδεξιάς» από το αγαπημένο του παιδί, τον Αντζέλινο Αλφάνο, αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Λέτα.

Στη συγκρότηση της «Νέας Κεντροδεξιάς» πήραν μέρος 31 γερουσιαστές, 28 βουλευτές και 75 περιφερειακού σύμβουλοι. Αν σκεφτούμε την υποστήριξη που προσέφερουν στο νέο δεξιό κόμμα η Καθολική Εκκλησία και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, που ετοιμάζεται να δεχτεί τη «Νέα Κεντροδεξιά» στους κόλπους του, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι στο άμεσο μέλλον το νέο κόμμα θα ενισχυθεί παρά δια ποδυναμωδεί. Βλέπετε, η ιταλική μεγαλοαστική τάξη απαιτεί πολιτική σταδερότητα, η κυβέρνηση Λέτα δεν πρέπει να πέσει γρήγορα και ο Μπερλουσκόνι πρέπει να πάρει πολιτική σύνταξη και όχι να ταλαιπωρεί με τα καμώματά του μια ιμπεριαλιστική δύναμη που περνάει βαθιά κρίση.

Κάπι ξέρουν οι αστοί όταν λένε πως «στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Για μικρο-περιόδους μπορεί ακόμη και καραγκιοζίλικια πολιτικών σαν τον Μπερλουσκόνι να προκαλέσουν αρρυθμίες στο πολιτικό σύστημα, όμως μεσομακροπρόδεσμα επιβάλλεται η σιδερένια δέληση της κεφαλαιοκρατίας ως τάξης, ως συλλογικού υποκειμένου.

γο του. Η ποινική σκληρότητα ταιριάζει μόνο στους φτωχοδιά-
βολούς που έμπλεξαν με την παρανομία, στους τοξικεξαρτημέ-
νους και **πρωτίστως** στους πολιτικούς κρατούμενους.

■ Περσινά ξινά σταφύλια

Ξιφουλκούν κατά των «ΜΜΕ της διαιπλοκής» ο Τσίπρας και οι άλλοι ΣΥΡΙΖΑίοι. «Αν περιμένουν συναλλαγή ή απλώς υποταγή, είναι γελασμένοι», διαμηνύουν με το γνωστό αγέρωχο και τσαμπουκαλίδικο ύφος που χρησιμοποιούν από τότε που «μύρισε» εξουσία. Μόνο που αυτές οι κορόνες είναι περσινά ξινά σταφύλια. Και οι έξυπνοι άνδρωποι δεν χάβουν ό,τι τους σερβίρουν οι ηγεσίες των αστικών κομμάτων, αλλά κοιτάζουν την ουσία των πραγμάτων.

Του Τσίπρα προηγήθηκαν ο Καραμανλής και ο ΓΑΠ, που πέρασαν διαδοχικές φάσεις με τα κυρίαρχα ΜΜΕ. Οταν ο Καραμανλής έγινε αρχηγός της ΝΔ, το Συγκρότημα Λαμπράκη τον πολέμησε χυδαία. Οι παλαιότεροι δα δυμούνται το πρωτοσέλιδο που παρομοίαζε τον Καραμανλή με τη Ντόλι, το πρώτο κλωνοποιημένο πρόβατο. Στη συνέχεια, είχαμε τη γνωστή «έκρηξη» του Μπαϊρακτάρη, με τους «πέντε νταβατζήδες», που υποτίθεται ότι ο Καραμανλής δα τους τοάκιζε. Εφτιάξε και νόμο για τα ΜΜΕ, αλλά τον έκανε... μασούρι μετά από λίγο καιρό, για ν' ακολουθήσει μια πορεία αμοιβαίας αγάπης με τους νταβατζήδες, μέχρι που ο Καραμανλής ξόφλησε πολιτικά και άρχισαν να τον λοιδορούν. Τα ίδια έγιναν με τον Γιωργάκη. Τον πολέμησαν το 2007 (τάχθηκαν υπέρ του Μηνένι), αλλά τον ερωτεύτηκαν το 2009 και τον αναγόρευσαν κι αυτόν σε «καταλληλότερο», για ν' αρχίσουν να τον λοιδορούν από το Νοέμβρη του 2011, όταν τον τελείωσαν η Μέρκελ με τον Σαρκοζί σε εκείνο το «φιλικό δείπνο» στις Κάννες.

Τα ΜΜΕ των «νταβατζήδων» πολεμούν σήμερα τον ΣΥΡΙΖΑ, μολονότι ο Τσίπρας τους τίμησε με επισκέψεις και κλειστά γεύματα στα γραφεία τους. Αν ο ΣΥΡΙΖΑ κερδίσει τις εκλογές, και ο Τσίπρας μπορέσει να σχηματίσει κυβέρνηση, δα εγκαινιαστεί η περίοδος του μεγάλου έρωτα. Και το αποφασιστικό βήμα δα το κάνει ο Τσίπρας, γιατί οι πρωθυπουργοί έρχονται και παρέρχονται [είναι «αναλώσιμοι», όπως εύστοχα και έγκαιρα είπε κάποτε ο Πάγκαλος], ενώ οι νταβατζήδες μένουν. Η πραγματική εξουσία ασκείται από τους καπιταλιστές [και οι βαρόνοι των μίντια είναι μια από τις αιχμές των δοράτων τους] και όχι από τα αστικά κόμματα και τους ηγέτες τους, που είναι απλοί διαχειριστές.

■ Μας δουλεύουν;

«Ο ΣΥΡΙΖΑ επαναλαμβάνει την πρόταση του Αλ. Τσίρα: "όσοι αποφασίσουν με την ψήφο τους να δέσουν τέρμα στην καταστροφική πορεία της χώρας (...) δα έχουν την πλατιά αποδοχή της λαϊκής βάσης, των τοπικών κοινωνιών και των πολιτών που τους εξέλεξαν και δεν αντέχουν άλλο". Ούτε αποστασίες από τα κόμματά τους ούτε αγφαραπωλησίες». Αυτά ανακοίνωσε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ την περασμένη Δευτέρα, απαντώντας αρμυτικά και αμήχανα στην επίδεση που εξαπέλυσε το ΠΑΣΟΚ και το Συγκρότημα Ψυχάρη, μετά τα όσα είπε ο Τσίρας στη συνέντευξή του στην «Αυγή».

Μα καλά, μας δουλεύουν ή έχασαν κι αυτοί τη μπάλα; Χρησιμοποιούν τον όρο «αποστασία», που τους τον επέβαλαν οι πολιτικοί τους αντίπαλοι, χωρίς να συνειδητοποιούν ότι έτσι γίνονται αναξιόπιστοι. Δηλαδή, όλοι οι πρώην Πασόκοι, που πέρασαν στον ΣΥΡΙΖΑ, είναι αποστάτες; Και καλά αυτούς, δεν τους πήραν σαν βουλευτές, τον Μιχελογιαννάκη, που τον έκαναν δικό τους ενώ εκλέχτηκε με άλλο κόμμα, πού τον κατατάσσουν, στους αποστάτες; Και πώς θα απολαύσουν «την πλατιά αποδοχή της λαϊκής βάσης, των τοπικών κοινωνιών και των πολιτών που τους εξέλεξαν» οι βουλευτές που θα ρίξουν την κυβέρνηση; Παραμένοντας στα... κόμματά τους; Δε θα πρέπει να έχουν την ευκαιρία να ανταμειφθούν εκλεγόμενοι με ένα άλλο κόμμα, δηλαδή τον ΣΥΡΙΖΑ:

■ Τους εξέθεσε

Η Τζάκηρ, πάντως, φρόντισε να τους εκδέσει. Το πρώι της Δευτέρας δήλωνε στον ANT1 ότι δεν βλέπει πολιτικούς σχηματισμούς που να είναι κοντά στις απόψεις της και ότι, αν ήδελε να πάει στον ΣΥΡΙΖΑ, θα πήγαινε το 2011 και θα είχε επανεκλεγεί πιο εύκολα, και το μεσημέρι δήλωνε στο συριζιαϊκό ραδιόφωνο ότι στρατεύεται ολόψυχα στον αγώνα «για την ανασύσταση της μεγάλης προοδευτικής παράταξης που τώρα εκφράζεται με βασικό κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ». Δεν παρέλειψε, μάλιστα, να ριζεί και ένα μεγαλειώδες γλείψιμο στον άνθρωπο που επιλέγει ως νέο αρχηγό της, δηλώνοντας ότι «η επίθεση από τους „πάπεις της διαπλοκής“, τα Μέσα του συστήματος (σ.σ. γεια σου Θεοδώρα... αντισυ- στημικιά), προσωπικά προς τον κ. Τσίπρα δείχνει τον πανικό τους μπροστά στην προοπτική της δημοκρατικής παράταξης, που όμως αυτή τη φορά δεν την έχουν στο τσεπάκι τους τα λαμόγια. Αυτή η λυσσασμένη επίθεση είναι η ίδια που δεχόταν τη δεκαετία του '80 ο Ανδρέας Παπανδρέου»!!!

ΥΓ: Η πορεία του Α. Παπανδρέου είναι πλέον ιστορικά καταγεγραμμένη. Ιδια δα είναι και του Α. Τσίπρα, κατά τη Τζάκρο...

■ Με πλήρη κάθισψη από τον ΣΥΡΙΖΑ

Προκαλεί ξανά ο Αλ. Μητρόπουλος

Από το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ διανεμήθηκε το νέο πολυσελίδο πόντημα του μεγαλοδικηγόρου Αλ. Μητρόπουλου, που αναφέρεται και πάλι στη γνωστή ανοιχτή υπόθεσή του και το ΣΔΟΕ, που του έχει

επιβάλει πρόστιμο 900 εκατ. ευρώ για φοροδιαφυγή. Επομένως, ο Μητρόπουλος έχει την πλήρη κάλυψη του κόμματός του να μετατρέψει σε πολιτική μια καθαρά προσωπική υπόθεση. Απορούμε, όμως, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ προσφέρει κάλυψη στον βουλευτή του, αλλά δεν κάνει τίποτα ως κόμμα για να τον γλιτώσει από το σχέδιο πολιτικής και προσωπικής εξόντωσης, που αυτός καταγγέλλει. Η απάντηση είναι προφανής. Δεν σηκώνουν το θέμα για να μη λουστούν τα κατορ-

Σ' ένα δεύτερο κρεσόντο γελοιότητας φτάνει ο Μητρόπουλος όταν γράφει: «Διασύρεται η χώρα, **αποθαρρύνονται οι επενδύτες**, φοβούνται οι καταθέτες. Δεν επιθυμούσαν να αποδειχθεί ότι η κυβέρνηση εμπαιζεί τους Έλληνες και ξένους επενδυτές, καλώντας τους από τη μια να εισαγάγουν και να επενδύσουν στη χώρα μας και από την άλλη να τους τιμωρεί έκ των υστέρων με παράνομα πρόστιμα για ποσά που εισήγαγαν με τον ειδικό νόμο φορολόγησης!»

θώματα του βουλευτή τους. Από την άλλη, δεν καθαρίζουν και τους λογαριασμούς τους μαζί του, επιτρέποντάς του να χρησιμοποιεί τον κομματικό μηχανισμό για ίδιον όφελος. Κι αυτό τους καθιστά συνυπεύθυνους, όπως και άλλη φορά έχουμε τονίσει.

Δεν μας αποκάλυψε τίποτα καινούργιο ο Μητρόπολος. Τα ίδια υπερασπιστικά επιχειρήματα επικαλείται, ενώ τα συνοδεύει με μεγαλύτερη κλάψα, στην οποία ανακατέψει και την οικογένειά του, φτάνοντας σε αφάνταστο επίπεδο γελοιότητας: «πρωτοφανής επιθεση προσωπικής σπλαστής και τρομοκράτησης, δικής μου και της οικογένειάς μου (...) για πρώτη φορά στη ζωή μου φοβήθηκα (...) τους καθιστώ όμως υπεύθυνους για ό, πι συμβεί στο μέλλον σε εμένα και την οικογένειά μου». Φυσικά, δεν παραλείπει να κουνήσει τα (υπαρκτά ή ανύπαρκτα αδιάφορο) παράσημά του: «Η επίθεση αυτή είναι πρωτόγνωρη σε ένταση και διάρκεια για πανεπιστημιακό και πολιτικό που φυλακιστήκε και βασανίστηκε ως μαθητής Γυμνασίου και ως φοιτητής στη Χούντα (...). Είναι η δεύτερη σχεδιασμένη επιθεση τέτοιας έντασης σε βάρος μου, από την αποφυλάκισή μου στις 9-2-1974 και τη λήξη της καταζήτησής μου από τις Αρχές της Χούντας στις 23-7-1974».

Το εκπληκτικό είναι πως στον τίτλο της ανακοίνωσης έχει γράψει φαρδιά-πλατιά: «Καλώ την κυβέρνηση να με προστατεύσει». Από ποιον να τον προστατεύσει η κυβέρνηση, από την... κυβέρνηση; Ο ίδιος είναι που γράφει σε άλλο σημείο: «Η κυβέρνηση για λόγους πολιτικής αντεκδίκησης παραβιάζει τους νόμους και

■ Για την ταμπακιέρα τίποτα

«Τσουρουφλίστηκε» η Κατσέλη από την εμπλοκή του ονόματός της στο σκάνδαλο των υποβρυχίων. Ο Βενιζέλος, υποστηρίζοντας ότι κανένα σκάνδαλο δεν υπάρχει, κατηγόρησε τον Τσίπρα ότι δεν λέει τίποτα για τη φιλη του την Κατσέλη. Τέσσερις μέρες μετά τη σχετική συζήτηση, η Κατσέλη εμφανίστηκε σε φίλους της (από χρόνια) ραδιο-δημοσιογράφους για να υποστηρίξει ότι αυτή δεν είχε «καμία αρμοδιότητα ή ανάμειξη ούτε στις διαπραγματεύσεις, ούτε στη σύνταξη της επίμαχης Σύμβασης για τα υποβρύχια που έγιναν εξ ολοκλήρου από το υπουργείο Αμυνας». Όσο για το νόμο με τον οποίο κυρώθηκε η σύμβαση «εισηγητής στη Βουλή κατά την ψήφισή του ήταν ο υπουργός Αμυνας».

Αθήνα, 29 Σεπτεμβρίου 2010
 Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

Ναι, αλλά ο νόμος 3885/2010 φέρει και τη δική της υπογραφή από κάτω, όπως φαίνεται στη φωτογραφία από την τελευταία σελίδα του ΦΕΚ. Πέρα δηλαδή από τη γενική πολιτική ευθύνη που έχει, ως επιλεκτο στέλεχος της κυβέρνησης Παπανδρέου, ήταν και συναρμόδια υπουργός. Μήπως δεν πρόλαβε να διαβάσει και αυτή τη σύμβαση, όπως είχε ισχυριστεί για το πρώτο Μνημόνιο; Εβαλε απλώς την υπογραφή της γιατί... δεν είχε χρόνο και έδειξε εμπιστοσύνη στους συναδέλφους της;

Οσο για το ταξδί οτο Αμπου Ντάμπι, πήγε, λέει, μαζί με τον Παμπούκη και έκανε συνομιλίες που «δεν αφορούσαν στον Σκαραμαγκά αλλά στη διερεύνηση δυνατοτήτων αναπτυξιακής συνεργασίας σε πολλούς τομείς, συμμετοχής του Αμπου Ντάμπι στο υπό σύσταση Ελληνικό Αναπτυξιακό Ταμείο και πιθανού ενδιαφέροντος για αγορά ελληνικών ομιλούγων». Ομως, «ξέχασε» ν' αναφέρει ότι με το κυβερνητικό αεροπλάνο ταξίδεψε και ο Νίκος Παπανδρέου, γεγονός που κρατήθηκε κρυφό και μόνο όταν αποκαλύφθηκε αναγκάστηκε να το παραδεχτεί ο Παμπούκης. Και πώς θα μας πείσει η Κατσέλη ότι δε συζήτησαν για τον Σκαραμαγκά, όταν μερικούς μήνες μετά κλείστηκε η συμφωνία με την «Αμπου Ντάμπι Μαρ» για τον Σκαραμαγκά, ενώ καμιά άλλη επενδυτική κίνηση δεν έκαναν οι εμίρηδες της συγκεκριμένης δυναστείας στην Ελλάδα;

Πάντως, η Κατοεδή δεν υιοθετεί την κατά Βενιζέλου κατηγορία του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς όμως και να απορρίπτει την πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής. Με μεγάλη προσοχή λέει: «Εκ του αποτελέσματος προκύπτει ότι η σύμβαση ήταν προ-βληματική και έχει οδηγήσει τις δύο πλευρές στα δικαστήρια. Αν και εφ' όσον υπάρχουν σκιές στην υπόθεση αυτή, καλό θα είναι να διερευνηθούν σε βάθος».

■ Μεγαλώνει η λίστα

Μετά τους Κουϊκ, Χαϊκάλη και Μελά, που φέρονται να συζητούν την ένταξή τους στη ΝΔ, φούντωσαν οι φήμες και για τη Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, αντιπρόεδρο της Βουλής και εκ των ιδρυτικών στελεχών των ΑΝΕΛ. Αφορμή για να φουντώσουν οι φήμες είναι το «λευκό» που ψήφισε στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή στην ψηφοφορία για την άρση της ασυλίας του Καμμένου για τις δηλώσεις κατά Πάχτα που έκανε στη Θεσσαλονίκη. Από τους ΑΝΕΛ δεν ανακοινώθηκε ότι αυτή ήταν η κομματική «γραμμή», ενώ το κοινοβουλευτικό ρεπορτάζ βοά για τις παρασκηνιακές επιαφέρουσες της Κόλλια-Τσαρουχά με ανθρώπους του Σαμαρά.

Μεγαλώνουν τα ζόρια για τον πρόεδρο Καμμένο. Οσο για τον Σαμαρά, αν καταφέρει να πάρει μερικούς από τον Καμμένο, θα έχει ισοφαρίσει τις τυχόν απώλειες που θα έχει ο Βενιζέλος. Σε ένα τεράστιο παζάρι αγοραπωλησίας βουλευτών έχει μετατραπεί η οιστική πολιτική σκηνή.

■ Κρατήστε σημειώσεις

Στο περιβόλιο του άρθρου στην Εφέδρα (ανεπίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ), η Τζάκρη υπερασπίστηκε το πρώτο Μνημόνιο και τις επιλογές της κυβέρνησης Παπανδρέου. Δεν υπήρχε άλλη λύση, λέει, και «δεν έχει οικούσει έως σήμερα αικόμα και από τους πιο καλοπροαίρετους αριστερούς μια εναλλακτική πρόταση για τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, εκτός από αυτήν της λιτότητας». Κρατήστε αυτό το άρθρο στα «υπόψη», για τότε που θ' ακούσουμε τα... καλά νέα.

Ανάπτυξη με μαζική ανεργία και μισθούς Κίνας

Το επίσημο (και πάντοτε υποεκτιμημένο) ποσοστό ανεργίας του Αυγούστου, που έδωσε στη δημοσιότητη η ΕΛΣΤΑΤ στις 14 Νοέμβρη, πέρασε εν πολλοίσ ασχολίαστο. Αυτό δεν οφείλεται μόνο στον μιθριδατισμό που ως μέθοδο ακολουθούν τα αστικά ΜΜΕ (ποιος ενδιαφέρεται πια για τα ποσοστά ανεργίας, όταν δύναται να επιτρέπουν να σκεφτούμε πολλά για το μέλλον, τότε που θ' αρχίσει η «ανάπτυξη»).

Ο Αύγουστος είναι ο μήνας της κορύφωσης του τουρισμού. Ο μήνας που γίνονται πρόσθιτες εποχικές προσλήψεις, ανάλογα με το πώς εξελίσσεται η τουριστική σεζόν. Είναι επίσης γνωστό, ότι η φετινή τουριστική σεζόν ήταν πολύ καλύτερη από την περσινή, γεγονός στο οποίο δεν συνέβαλαν μόνο τα φτηνότερα πακέτα και οι αβάντες στους μεγαλοκαπιταλιστές του χώρου, αλλά και η σχετική μείωση του τουρισμού σε γειτονικές χώρες (Τουρκία λόγω των συγκρούσεων που προηγήθηκαν και Αίγυπτο λόγω της έκρυθμης κατάστασης που δημιουργήθηκε μετά το στρατιωτικό πραξικόπεμπτο).

Κι όμως, αντί για κάποια σχετική αύξηση της απασχόλησης, η ΕΛΣΤΑΤ κατέγραψε τον Αύγουστο αύξηση της ανεργίας. Το ποσοστό ανεργίας παρέμεινε στο 27,3% (όσο και τον Ιούλη), ενώ τον Αύγουστο του 2012 ήταν 25,5%. Η διαφορά είναι μεγάλη, αν σκεφτούμε ότι η τουριστική δραστηριότητα αυξήθηκε.

Σε απόλυτα μεγέθη, οι άνεργοι τον Αύγουστο ανήλθαν σε 1.365.406 άτομα, ενώ τον Αύγουστο του 2012 ήταν 1.270.000 άτομα. Δηλαδή, τον Αύγουστο του 2013 είχαμε 95.406 περισσότερους ανέργους σε σχέση με τον Αύγουστο του 2012. Το παραμύθι που κατά καιρούς έχουν πει ο Βρούτσης και ο Στουρνάρας, ότι η ανεργία αυξάνεται γιατί αυξάνονται εκείνοι που αναζητούν εργασία, ενώ στο παρελθόν δεν αναζητούσαν, διαψεύδεται από τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Οι «οικονομικά μη ενεργοί» μεταξύ Αυγούστου 2013 και Αυγούστου 2012 μειώθηκαν μόνο κατά 620 άτομα, αριθμός που στατιστικά είναι μηδέν. Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και η μείωση των απασχολούμενων, από 3.719.672 τον Αύγουστο του 2012 σε 3.631.430 τον Αύγουστο του 2013 (μείωση απασχολούμενων κατά 88.242 άτομα).

Πώς δικαιολογείται να έχουμε σημαντική αύξηση του τουρισμού και ταυτόχρονα σημαντική μείωση της απασχόλησης και αύξηση της ανεργίας; Οι καπιτολιστές του τουρισμού οργίασαν, παραβιάζοντας κάθε έννοια κανονικότητας στις εργασιακές σχέσεις. Ξεθέωσαν το προσωπικό με εξαντλητικά ωράρια (απλήρωτες κατά κάνονα υπερωρίες), με σπαστά ωράρια, με κάθε ειδούς «ελαστικοποίηση», ώστε με λιγότερο προσωπικό να βγάλουν περισσότερη δουλειά. Και βέβαια, χρησιμοποίησαν κατά κόρον μαύρη, αδήλωτη εργασία, της οποίας μόνο ένα μικρό μέρος μπορεί να καταγραφεί στην Ερευνα Εργατικού Δυναμικού της ΕΛΣΤΑΤ.

Αυτό είναι το μοντέλο του μέλλοντος. Ο ελληνικός καπιταλισμός θα γνωρίσει κάποια ισχνή ανάπτυξη, όμως αυτή θα συνδεύεται από ανεργία της τάξης του 30% (με βάση το μοντέλο υποεκτιμήσης της ΕΛΣΤΑΤ) και από κινεζοποίηση στις εργασιακές σχέσεις και τους μισθούς.

■ ΕΟΠΥΥ και Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας

Απολύσεις και εξαθλίωση

Περίπου 10.000 εργαζόμενοι του ΕΟΠΥΥ έχουν αρχίσει να ζουν με την απειλή της διαθεσιμότητας και της απόλυτης, αφού έχει γίνει ολοφάνερο ότι ο ΕΟΠΥΥ αποτελεί μια από τις «δεξαμενές» για το δεύτερο κύμα διαθεσιμότητας. Δεν είναι τυχαίο που ο αδίστακτος Γεωργιάδης πήρε πίσω την προηγούμενη «διαβεβαίωσή» του ότι δε θ' απολυθεί κανένας γιατρός.

Στις μονάδες του ΕΟΠΥΥ απασχολούνται σήμερα 9.979 εργαζόμενοι, εκ των οποίων 5.765 γιατροί, 2.841 υγειονομικό προσωπικό και 1.373 διοικητικό προσωπικό. Σύμφωνα με το σχέδιο που έχει καταστρώσει η task force του Ράιχενμπαχ, 2.246 γιατροί διάφορων ειδικοτήτων θα μεταφερθούν στα νοσοκομεία (αφού περάσουν από τη διαθεσιμότητα), ενώ 2.303 θα ενταχθούν στο υποτιθέμενο νέο σύστημα Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας (ΠΦΥ).

Το σχέδιο στην πραγματικότητα προβλέπει τη διάλυση του ΕΟΠΥΥ ως παρόχου υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας και τη μετατροπή του αποκλειστικά σε αγοραστή υπηρεσιών υγείας για τους ασφαλισμένους του. Από που θ' αγοράζει; Από το νέο σύστημα ΠΦΥ και από τον ιδιωτικό τομέα.

Τι θα είναι αυτό το περιβόλητο νέο σύστημα ΠΦΥ; Θα ενοποιήσουν τα υπάρχοντα πολυϊατρεία του ΕΟΠΥΥ, τα Κέντρα Υγείας και τα Περιφερειακά Ιατρεία σε ένα φορέα ανά Υγειονομική Περιφέρεια. Απ' αυτόν τον φορέα τα ασφαλιστικά ταμεία θα αγοράζουν υπηρεσίες. Φυσικά, με την ενοποίηση το προσωπικό θα είναι πολύ λιγότερο (ίσως και το μισό)

και η παροχή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας φροντίδας θα εξαθλιωθεί. Ασφαλισμένοι θα αναγκάζονται να συνωστίζονται στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων ή να καταφεύγουν στον ιδιωτικό τομέα, αφού πολλές ειδικότητες γιατρών που υπάρχουν σήμερα στον ΕΟΠΥΥ θα καταργηθούν.

Ηδη, τα πολυϊατρεία του ΕΟΠΥΥ έχουν υποβαθμιστεί σε σχέση με την περίοδο που λειτουργούσαν ως πολυϊατρεία του ΙΚΑ. Τότε, με 5,5 εκατ. ασφαλισμένους είχαν 32 εκατ. επισκέψεις το χρόνο. Τώρα, με 10,5 εκατ. ασφαλισμένους, έχουν 21,5 εκατ. επισκέψεις το χρόνο. Αυτή η δραματική μείωση (κατά το ένα τρίτο) οφείλεται στους περιορισμούς που έχουν τεθεί από τον καινούργιο Κανονισμό Παροχών του ΕΣΥ, στην τεράστια μείωση των εργαστηριακών εξετάσεων και στην εξαθλίωση της λειτουργίας του φορέα, που αναγκάζει τους ασφαλισμένους είτε να στριμώχνονται στα εξωτερικά ιατρεία των νοσοκομείων είτε να καταφεύγουν στον ιδιωτικό τομέα και να πληρώνουν από την τοστή τους.

Τώρα, με τον «εκσυγχρονισμό» της task force, το όλο σύστημα παροχής ΠΦΥ θα μικρύνει αικόνη περισσότερο, ανοίγοντας το δρόμο για τον ιδιωτικό τομέα. Ο ΕΟΠΥΥ θα είναι ένας πελάτης του νέου συστήματος ΠΦΥ και του ιδιωτικού τομέα, φυσικά. Με δεδομένη τη χρεοκοπία της Κοινωνικής Ασφάλισης, το επόμενο βήμα, αυτό που αικόνα δε συζητείται, θα είναι η καθιέρωση της «κάρτας υγείας», που θα λειτουργεί σαν τις τηλεκάρτες. Θα έχει μέσα σε ένα ποσό, το οποίο ο ασφαλισμένος θα μπορεί να καταναλώσει οπουδήποτε. Είτε στις

μονάδες του συστήματος ΠΦΥ είτε στον ιδιωτικό τομέα. Οταν εξαντλήσει το ποσό αυτό, θα είναι αναγκασμένος να πληρώσει από την τοστή του.

Αυτός είναι, άλλωστε ο στόχος. Να εξαπλωθούν οι αγοραίσες σχέσεις σε όλο το φάσμα των κρατικών υπηρεσιών υγείας, έτσι που οι υπηρεσίες υγείας (πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες) να πωλούνται και να αγοράζονται από όλους και από κάθε πηγή (δημόσια ή ιδιωτική). «Έμαι απολύτως αποφασισμένος για τη συνεργασία του ΕΣΥ και των ασφαλιστικών εταιριών», είπε πρόηπος, σε συνέδριο των Financial Times, ο Γεωργιάδης. «Πρέπει το κράτος να βρει εναλλακτικές πηγές χρηματοδότησης, εκτός από τους φόρους», συμπλήρωσε, λες και μιλούσε για χωράφι του πατέρα του και όχι για ένα σύστημα υγείας που το έχει χρυσοπληρώσει ο ελληνικός λαός.

Βέβαια, για να μην αδικούμε τον Μπουμπούκο, πρέπει να θυμίσουμε ότι αυτή η δυνατότητα θεοπίστηκε με το νόμο 3868/2010 του ΠΑΣΟΚ, που θέσπισε την ολοήμερη λειτουργία των νοσοκομείων. Ο Γεωργιάδης δηλώνει αποφασισμένος να ολοκληρώσει το έγκλημα, όχι μόνο με τη θέσπιση και των απογευματινών χειρουργείων, αλλά με την εξαφάνιση κάθε ορίου ανάμεσα στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα, φυσικά. Με δεδομένη τη χρεοκοπία της Κοινωνικής Ασφάλισης, το επόμενο βήμα, αυτό που αικόνα δε συζητείται, θα είναι η καθιέρωση της «κάρτας υγείας», που θα λειτουργεί σαν τις τηλεκάρτες. Θα έχει μέσα σε ένα ποσό, το οποίο ο ασφαλισμένος θα μπορεί να καταναλώσει οπουδήποτε. Είτε στις

■ ΟΑΠ-COSCO

Επεσαν οι υπογραφές για το... μερεμέτι

προσυμβατικό έλεγχο. Η έγκριση του ΕΣ, βέβαια, δεν έχει καμιά σημασία, γιατί τον τελικό λόγο θα έχει η Επιτροπή Ανταγωνισμού της Κομισιόν, η οποία έχει ήδη αντιδράσει, υποβάλλοντας 40 ερωτήματα στην Cosco. Βέβαια, αν η εταιρία ήταν γερμανική, γαλλική ή οποιασδήποτε άλλης ιμπεριαλιστικής χώρας της

την αναστολή πληρωμής από την Cosco του «εγγυημένου τιμήματος», που οι γκαουλάιτερ των Βρυξελλών θεωρούν «κρατική ενίσχυση» στην Cosco. Βέβαια, αν η εταιρία ήταν γερμανική, γαλλική ή οποιασδήποτε άλλης ιμπεριαλιστικής χώρας της

Κινεζοποίηση και φασιστικοποίηση της δημόσιας ζωής
Η ΑΣΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΩΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Αποφασιστικά στο πλευρό των απεργών

Την ώρα που η «Κ» έπαιρνε το δρόμο για το πιεστήριο, ο υπουργός Παιδείας Κ. Αρβανιτόπουλος είχε καλέσει στο γραφείο του τους πρυτάνεις «σε διάλογο, προκειμένου να πολιτεύεται και να υπουργεί να τους συνδράμουν στη διαδικασία της διοικητικής αναδιάρθρωσης που πρέπει να ακολουθήσουν». Τους κάλεσε, δηλαδή για να τους πει πώς θα οργανώσουν τα ΑΕΙ, μετά τις διαθεσμότητες. Για το Σάββατο κάλεσε «σε διάλογο τους διοικητικούς υπαλλήλους των ιδρυμάτων που συμμετέχουν στη διαθεσμότητα, για να επιποχώνουμε τις διαδικασίες διεργατικής κινητικότητας και της επανεποποθέτησης ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ σε φορείς του Δημοσίου». Αυτή η τελευταία πρόσκληση, πέραν της επί της ουσίας ιταμότητάς της («ελάτε να δούμε πόσους από σας και πού θα μπορέσουμε να τοποθετήσουμε μετά από μερικούς μήνες»), περιλάμβανε και ένα ιταμότερο τελεσγραφο: «Ο διάλογος ΠΡΟΫΠΟΘΕΤΕΙ ανοικτά Πανεπιστήμια». Πρόκειται για το παλιό σιδηρούν δόγμα της Δεξιάς: «Δεν συζητάμε με απεργούς».

Ο Αρβανιτόπουλος έκανε μια προπαγανδιστική κίνηση, προσπαθώντας να αυξήσει την πίεση πάνω στους απεργούς διοικητικούς, που δίνουν έναν περήφρανο αγώνα εδώ και 11 εβδομάδες, δοκιμάζοντας το τελευταίο άπλο, πριν καταλήξει σε μια απόφαση για κατασταλτική επέμβαση. Το Σαββατοκύριακο είναι κρίσιμο από όλες τις απόψεις. Αν η διοικητικοί επιμένουν στην απεργία τους (όπως διαφένεται τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές κυριολεκτικά επί του πιεστήριου), η επόμενη εβδομάδα θα είναι αποφασιστική. Από τη Δευτέρα πρέπει να επιδειχτεί όχι απλά οληλεγγύη στους απεργούς, αλλά μαχητική συμπαράταξη εκ μέρους του φοιτητικού κινήματος. Αυτός ο αγώνας δεν είναι μόνο για το ιερότατο δικαίωμα της εργασίας. Είναι ταυτόχρονα αγώνας για την Παιδεία.

Αγνόησαν την κρατική τρομοκρατία

Τσάκισαν το όργιο τρομοκρατίας που εξαπολύθηκε από κυβέρνηση και ΜΜΕ οι διοικητικοί υπάλληλοι των Πανεπιστημίων, που αποφάσισαν συνέχιση της απεργίας τους για 11η εβδομάδα, με δύο 48ωρες απεργίες, παρά τη νέα δικαστική απόφαση και τις ανοιχτές απελές διάξεων από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και την Εισαγγελία Αθηνών.

«Η Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου Αθηνών αποφάσισε ομόφωνα σήμερα 18/11/2013 τη συνέχιση του απεργιακού μας αγώνα με τους ίδιους όρους, χωρίς καμία έκπτωση, όπως κάνουμε εδώ και 10 εβδομάδες, βάσει των αποφάσεων των προηγούμενων γενικών μας συνελεύσεων», διακήρυξε η Απεργιακή Επιτροπή των Εργαζομένων του Πανεπιστημίου Αθηνών, προκαλώντας παροξυσμό στον υπουργό Παιδείας και σ' όλους τους «πονηρούς» αστογραφειοκράτες και ρεφορμιστές, που ήπιτζαν σε κάμψη των απεργών. Άρα στα πανιά αυτού του εσμού εδώσε και η απόφαση των πανεπιστημιακών ν' αρχίσουν από τη Δευτέρα τα μαθήματα. Τελικά, η απόφαση για

συνέχιση της απεργίας «χωρίς καμιά έκπτωση» (π.χ. εγγραφές πρωτοετών, όπως πονηρά ζητούσε ο Περιστός σε μια καθαρά απεργοστασική λογική), έβαλε σ' όλους αυτούς πάγο.

Λυσσαρισμένος ο υπουργός Παιδείας, εξαπέλυσε νέες απειλές, αναθέτοντας τη λειτουργία των Πανεπιστημίων στους μπάτσους, που πλέον έχουν το ελεύθερο, μετά την κατάργηση του ασύλου (νόμος Διαμαντοπούλου) να μπουκάρουν. «Αν παρεμποδιστεί η είσοδος (σ.σ. καθηγητών και φοιτητών που θα προσέλθουν για μαθήματα) από τον οποιονδήποτε, θα αναλάβει η αστυνομία», δήλωσε ο φον Αρβανιτόπουλος, προκαλώντας δυσάρεστους συνειρμούς στους εραστές της αστικής δημοκρατίας, καθότι η δήλωση έγινε την παραμονή της ημέρας τιμής και μνήμης της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

Η οργή του υπουργού Παιδείας είναι πλέον αικράτητη. Οχι, βεβαίως, από όψιμο ενδιαφέρον για τους φοιτητές και τις σπουδές, όπως θέλει να εμφανίζεται, τη στιγμή που η πολιτική τους έχει ξεπατώσει το δημόσιο Πανεπιστήμιο και έχει εξαθλιώσει τους νέους και τις οικογένειές τους. Άλλα γιατί η καθολική συνέχιση της απεργίας των διοικητικών υπαλλήλων στα δυο μεγαλύτερα ιδρύματα της χώρας (ΕΚΠΑ και ΕΜΠ) εξελίσσεται υπό πρωτόγνωρους, για τον τελευταίο καιρό της επικράτησης της γενικευμένης ητοποθετίας, δρους, στέλνοντας μηνύματα αντίστασης στην εργαζόμενη

κοινωνία. Αγνόησε τη δικαστική απόφαση, βάσει της οποίας χαρακτηρίστηκε «παράνομη», και περιφρουρείται αποφασιστικά, ακυρώνοντας κάθε διαδικασία μέσα στο Πανεπιστήμιο, μεγιστοποιώντας την πίεση.

Το δόγμα «της μηδενικής ανοχής», που διακήρυξε ο Αρβανιτόπουλος, τρόμαξε και το πανεπιστημιακό κατεστήμενο. Θα ήταν πολύ βαρύ να πάρει στο Πανεπιστήμιο υπό τη συνοδία της αστυνομίας. Ετσι, τα μέλη της Συγκλήτου του ΕΚΠΑ έθεσαν στη διάθεση του πρύτανης τις παραιτήσεις τους (την ίδια κίνηση έκαναν, μερικές μέρες μετά, και τα μέλη της Συγκλήτου του ΑΠΘ), ενώ από τους πανεπιστημιακούς ελάχιστοι τόλμησαν τη Δευτέρα να εμφανιστούν στις περιφρουρημένες από απεργούς και φοιτητές πύλες των ιδρυμάτων.

Στο κενό έπεισε και αυτή η απειλή του υπουργού που δεν τόλμησε να στείλει στα Πανεπιστήμια τα ΜΑΤ. Τη Δευτέρα προσέφυγε εκ νέου στην αστική δικαστική, για να εκμαιαύσει και πάλι δικαστική απόφαση σκοπιμότητας, ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος του κνούτου. Και η νέα δικαστική απόφαση δεν απετελεσε έκπληξη, αφού η αστική Δικαιοσύνη δρα πάντοτε διατεταγμένα όταν κρίνει εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες. Επειδή όμως κι αυτή στο κενό. Ο Αρβανιτόπουλος εκτόξευσε νέες απειλές κατά απεργών και πανεπιστημιακών: «Με την απαράδεκτη απόφασή τους να συνεχίσουν με νέα 48ωρη απεργία

οι διοικητικοί υπάλληλοι του ΕΚΠΑ, παραβιάζουν το Νόμο, γιατί δεν συμμορφώνονται με δικαστικές αποφάσεις, που έχουν ήδη κρίνει την απεργία τους παράνομη. Επίσης, η άρνηση της Συγκλήτου και του Πρύτανη να εφαρμόσουν το Νόμο και να ανοίξουν το Πανεπιστήμιο, τους καθιστά αποκλειστικά υπεύθυνους για την απάλεια του εξαρμόνου. Η ευθύνη που αναλαμβάνουν είναι τεράστια».

Η κυβέρνηση και ο υπουργός Παιδείας είναι φανερά στριμωγμένοι. Γιατί έχουν «μπλέξει» με έναν πολύπλοκο χώρο, με ιστορία και χαρακτηριστικά αντίστασης στις αντιεκπαιδευτικές και φασιζουσες πολιτικές, στον οποίο εντάρχουν οι διοικητικοί υπάλληλοι, οι πανεπιστημιακοί και οι φοιτητές. Κάθε κομμάτι του χώρου αυτού έχει τους λόγους του που αντιστέκεται στα σχέδια της κυβέρνησης, όμως στο «διά ταύτα», και παρά τις συνορεύοντας φοιτητές, τη στρατηγική αποφάση της Σχολής από διοικητικό πρωταρχικό. Ενδεικτικά επισημαίνεται ότι – υπολογίζοντας μόνο τους υπαλλήλους που βγήκαν ήδη σε διαθεσμότητα λόγω κατάργησης του κλάδου τους και εκείνους που τέθηκαν σε αργία εν αναμονή πειθαρχικού λόγω μη απογραφής – στη Γραμματεία του Τμήματος Γαλλικής Φιλολογίας (με 3.329 προπτυχιακούς φοιτητές, 72 μεταπτυχιακούς και 48 υποψήφιους διδάκτορες) απομένει ένας μόνο υπάλληλος. Ανάλογη δραματική κατάσταση θα δημιουργηθεί σε πολλά άλλα Τμήματα, που θα μείνουν είτε με έναν είτε και με κανέναν (!) υπάλληλο!

Είναι φανερό ότι κανένα σχέδιο, καμία «αξιολόγηση» δε γίνεται από την πλευρά του υπουργείου Παιδείας. Πρεμιέρα τους είναι να κοπούν με το μαχαίρι οι συγκεκριμένοι αριθμοί εργαζόμενων, για τους οποίους έχουν δεσμευτεί στην τρόικα, αδιαφορώντας για τις ζωές των ανθρώπων, αδιαφορώντας για την Παιδεία. Η εργαζόμενη κοινωνία, η νεολαία, δεν πρέπει να πέσουν στην παγίδα κανενός ειδούς «αξιολόγησης» και επιλεκτικού, έστω, αποκεφαλισμού εργαζόμενων. Το δικαίωμα στη δουλειά, που στηρίζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, είναι αδιαπραγμάτευτο.

Ούτε, βεβαίως, να παραμυθιάστουν από τα εκβιαστικά διλήμματα των «χαμένων ακαδημαϊκών εξαμήνων», που εκτοξεύει το υπουργείο Παιδείας, όταν διαλύνονται τα δημόσια Πανεπιστήμια, όταν χάνονται ανθρώπινες ζωές, είτε κυριολεκτικά είτε επειδή ευτελίζονται και απαρχώνονται. Η εργαζόμενη κοινωνία, τα παιδιά της που σπουδάζουν, οι κοιτάζουν γύρω τους. Χιλιάδες είναι οι άνεργοι, άπτεροι οι νέοι επιστήμονες (ακόμα και γιατροί και μηχανικοί, τα επιπλέοντα της άλλοτε κοινωνικής καταξίωσης) που ξενιτεύονται, γιατί εδώ δεν έχουν μέλλον. Ας πετάξουν επιτέλους από πάνω τους τα βαριδιά του ατομικού βολέματος, που στο κάτω-κάτω σήμερα, κάτω από τη σιδερένια μπότα της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης, έχει κατανήσει απλά μια ψευδαίσθηση. Και ας προτάξουν το συλλογικό έναντι του ατομικού. Γιατί μόνο στη δύναμη της αλληλεγγύης, στη δύναμη του κοινού μαζικού αγώνα με τους απεργούς εργαζόμενους.

Ενας φοιτητής του ΕΜΠ

Με τους αγώνες δεν παίζουμε

Όταν οι ισορροπίες είναι τόσο λεπτές και οι συσχετισμοί τέτοιοι που η απόφαση για συνέχιση της αγώνα δεν είναι σίγουρη, οι πολιτικές ογκυλώσεις θα έπρεπε να παραμερίζονται. Αυτό όμως κάποιοι δεν το αντιλαμ

Φωνάζουν, αλλά το υπουργείο Παιδείας κωφεύει

Απηγδισαν οι γονείς των μαθητών του δημοτικού Σχολείου Ιλίου και δημοσιοποίησαν το πρόβλημά τους, μήπως και συγκινθούν οι ελέφαντες εκεί στο υπουργείο Παιδείας.

Η ανακοίνωσή τους αναφέρει ότι «Φέτος, στα ήδη υπάρχοντα ανά την Ελλάδα, 961 δημοτικά Ενιαίου Αναμορφωμένου Προγράμματος, το Υπουργείο Παιδείας αποφάσισε να προσθέσει ακόμα 329. Παράλληλα, ανέστειλε την πρόσληψη κύριων εκπαιδευτικών, ειδικοτήτων και μέσω ΕΣΠΑ. Αποτέλεσμα: υπολειτουργούν όλα!».

Θυμίζουμε ότι πρόκειται για τα σχολεία, στα οποία το ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα «αναμορφώθηκε», ώστε να σχολούν όλες οι τάξεις στις 14 μ.μ. (ακόμα και η Πρώτη και η Δευτέρα!). Τα σχολεία αυτά, που συνθίθουν τις αντοχές των μικρών παιδιών, ενώ αποτελούν και πεδίο εφαρμογής των «καινοτόμων» προγραμμάτων, μέσω των οποίων πρωθουνται εκτός των «νέων τεχνικών» για την Παιδεία και τα ιδιωτικά συμφέροντα, παρουσιάστηκαν με πολλά ταρατατζούμ και απετελέσαν την «πρόταση» του υπουργείου Παιδείας για το «νέο σχολείο» της απόκτησης «των δεξιοτήτων για τον 21ο αιώνα». Τώρα, βέβαια, στην εποχή της βαθιάς κρίσης και των μνημονιακών πολιτικών τελειωσαν πλέον και αυτές οι φιοριτούρες και τα προβλήματα ξεπήδησαν μεγάλα και επιτακτικά.

Στην ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων του δημοτικού Ιλίου, η πραγματικότητα προβάλλει ζοφερή:

«Ετσι, βρισκόμαστε λίγο πριν τα Χριστούγεννα, και τα δημοτικά του Ιλίου, με πολλές ελλείψεις σε εκπαιδευτικούς ειδικοτήτων, έχουν μαθητές να «περιφέρονται» από τάξη σε τάξη κατά την διάρκεια των «κενών» και ολοήμερα που - στην καλύτερη των περιπτώσεων - υπολειτουργούν. Ενδεικτικά, αναφέρουμε το δημοτικό Σχολείο Ιλίου που έχει ακάλυπτες 90 διδακτικές ώρες στο σύνολο του προγράμματός του!»

Σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί και η φήμη κατάργησης του θεσμού του ολοήμερου, καταγγέλλουν οι γονείς. Στη συνέχεια, η ανακοίνωση αναδεικνύει και την υποκρισία των Σχολικών Συμβούλων, που «πεισματικά προτείνουν και υπογράφουν προγράμματα, τα οποία είναι αδύνατον να εφαρμοστούν», καλύπτοντας το υπουργείο Παιδείας.

Τα σχολεία ασφυκτιούν, αλλά το υπουργείο Παιδείας κωφεύει επιδεικτικά.

«Χαρακτηριστική ήταν η «απάντηση» που δόθηκε σε επιστολή διαμαρτυρίας δημοτικού σχολείου για τις ελλείψεις – την οποία συνυπέγραψε και η Ενωση Γονέων - : «Το θέμα σας θα ληφθεί υπόψη!», αναφέρει η ανακοίνωση του Συλλόγου Γονέων.

Το τελευταίο θυμίζει αυτό που επαναλάμβαναν μόντονα οι αυτοί πολιτευτές του παρελθόντος, που παρέπεμπε στο ανέκδοτο «και σεις θα πάρετε».

Η απεργία πείνας έφερε αποτελέσματα

Την Παρασκευή 15 Νοέμβρη ο Αρειος Πάγος αποφάσισε να μην εκδοθεί στην Τουρκία ο Χασάν Μπιμπέρ, ο οποίος βρισκόταν στην 53η μέρα απεργίας πείνας. Ετσι, οι τρεις από τους τέσσερις απεργούς πείνας σταμάτησαν, αφού έγιναν δεκτά τα αιτήματά τους. Την απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης στους συντρόφους της σταμάτησε και η Φαντίκ Αντιγιαμάν.

Για τον τέταρτο απεργό πείνας, τον Ερντογάν Τζακίρ, ο Αρειος Πάγος ανέβαλε για μια εβδομάδα την απόδρασή του. Ευελπιστώντας ότι η απόδραση θα είναι θετική και γι' αυτόν, ο Ερντογάν Τζακίρ δεν σταμάτησε την απεργία πείνας, αλλά δέχτηκε την πρώτη νοσηλία από γιατρό, την οποία μέχρι εκείνη τη στιγμή αρνήστηκε, όπως και οι υπόλοιποι απεργοί πείνας. Η απόδραση του Αρειού Πάγου θα ανακοινωνόταν χτες (Παρασκευή 22 Νοέμβρη).

Πόσο θράσος πρέπει να έχει κάποιος, όντας μέλος μιας κυβέρνησης που διαλύει το δημόσιο πανεπιστήμιο, που το ρίχνει βορά στα ιδιωτικά συμφέροντα, που έχει λιώσει τις αντοχές των εργαζόμενων και τους έχει καταδίκασε στη φτώχεια, που τάσε και ταΐζει με το αίμα του λαού το χρηματιστικό κεφάλαιο, να παρίσταται ταυτόχρονα σε εκδήλωση-σύνοδο ομίλου τραπέζων παριστάνοντας κι από τόπων τον τιμητή;

Ο λόγος για τον υφυπουργό Παιδείας Συμεών Κεδίκογλου, που παρέστη στην εκδήλωση που οργάνωσε η Eurobank, υπό τον εξωφρενικά προκλητικό τίτλο «Η Μεγάλη Στιγμή για την Παιδεία», στη διάρκεια της οποίας, η τράπεζα «βράβευσε» 1.176 απόφοιτους Λυκείου, με

■ Αφγανιστάν

Φύλο συκής για τη νομιμοποίηση της κατοχής

Εν μέσω αντιαμερικάνικων διαδηλώσεων, απειλών και βομβιστικών επιθέσεων από τους Ταλιμπάν, συγκαλείται από τον αργανό πρόεδρο Χαμίντ Καρζάι στις 21 Νοέμβρη στην Καμπούλ η Λόγια Τζίργκα (εθνοσυνέλευση), στην οποία συμμετέχουν 3.000 φύλαρχοι και διάφοροι πολιτικοί, οικονομικοί και κοινωνικοί παράγοντες απ' όλη τη χώρα, προκειμένου να αποφασίσει για την αποκαλούμενη Διμερή Συμφωνία Ασφαλείας ΗΠΑ-Αφγανιστάν, που καθορίζει τους όρους της αμερικανικής παρουσίας στη χώρα μετά το τέλος του 2014, οπότε θα έχει ολοκληρωθεί η αποχώρηση των αμερικανονατοϊκών στρατεύμάτων.

Σύμφωνα με ρεπορτάρια του ξένου Τύπου, ο Λευκός Οίκος σχεδιάζει να κροτήσει στο Αργανιστάν 10.000-15.000 αμερικάνους στρατιώτες καθώς και δυνάμεις Ειδικών Επιχειρήσεων, όχι μόνο για την εκπαίδευση και την υποστήριξη του αργανικού στρατού, αλλά και για την πραγματοποίηση στρατιωτικών επιχειρήσεων αυτόνομα, χωρίς ενημέρωση των αργανικών αρχών. Επειδή τα αμερικανικά στρατεύματα θα συνεχίσουν να λειτουργούν ως στρατός κατοχής και θα διαπράττουν σφαγές, το Πεντάγωνο απαιτεί να υπάρχει τις αντοχές των αμερικάνους στρατιώτες ασυλία από ποινική διώξη με βάση την αργανική νομοθεσία. Απαιτεί επίσης να διατηρηθεί το δικαίωμα των νυχτερινών επιδρομών σε αργανικά σπίτια.

Τα δύο τελευταία ζητήματα παρέμεναν σε εκκρεμότητα μέχρι την τελευταία στιγμή, προφανώς όχι επειδή το ανδρείελο των Αμερικάνων, ο Καρζάι, διακρωνότας, αλλά επειδή χρειαζόταν να παιξει το θέατρο της σκληρής διαπραγμάτευσης, ιδιαίτερα για το ζήτημα των νυχτερινών επιδρομών, για να διασκεδάσει τις αντιδράσεις και να παρουσιάσει την όποια ανώδυνη παραχώρηση των Αμερικάνων ως επιτυχία και διασφάλιση της εθνικής κυριαρχίας. Τελικά, μόλις δύο

τον μεγαλύτερο βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Στο σύνολο, αγκαλιά με τους τραπεζίτες, που μας ενημερώνουν ότι εκπονούν το πρόγραμμα αυτό «με τη στήριξη του υπουργείου Παιδείας» για πάνω από μια δεκαετία, ο υφυπουργός είπε τα εξής, που μόνον οργή προκαλούν σε όσους αγωνίζονται να διασώσουν ότι, τι έχει απομείνει από το δημόσιο σχολείο και πανεπιστήμιο και κυνηγούνται ανελέητα από το υπουργείο Παιδείας και τις δυνάμεις καταστολής: στην ανώτατη εκπαίδευση «η προγραμματίζεται αποδεικνύεται πιο φτωχή από τα όνειρα των νέων».

Εκεί στο υπουργείο Παιδείας

ξεσάλωσαν εντελώς και δεν κρατούν ούτε τα προσχήματα. Λίγο καιρό πριν, την παραμονή της κατάργησης 52 ειδικοτήτων των ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ με τη μεγαλύτερη ζήτηση από τους μαθητές και το πέταγμα στο δρόμο των εκπαιδευτικών τους, ο Αρβανιτόπουλος χαιρετούσε την επέκταση των εγκαταστάσεων του ομίλου ΑΚΜΗ, που απέκτησε σε μια νύχτα πολύτιμη καινούργια πελατεία. Τώρα, ο υφυπουργός του, τη στιγμή που αποφιλώνονται τα πανεπιστήμια από το διοικητικό προσωπικό τους και οι ζωές των ανθρώπων ποδοπατιούνται, επιλέγει να γίνει γλάστρα στην προβολή τραπεζικών συμφερόντων, παριστάνοντας ότι πάσχει για τα χαρμένα όνειρα των παιδιών.

Απύθμενο Θράσος

ων παιδιών. Ειδικά φέτος η διαπίστωση αυτή είναι πιο έντονη, αφού η βράβευση συμπίπτει χρονικά με πανεπιστήμια κλειστά και με τον κίνδυνο να χαθεί το εξάμηνο... Το υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων θα κάνει ότι χρειαστεί για να μην μένουν κλειστά τα πανεπιστήμια... Εχουμε όμως χρέος να διατηρήσουμε την πίστη και την ελπίδα στους νέους, είναι αυτοί που συνεχίζουν να πιστεύουν ότι ένας διαφορετικός κόσμος παραμένει πάντα δυνατός και πρέπει όλοι από την πλευρά μας και το πόστο μας να τους βοηθήσουμε τον αλλόξουν».

Εκεί στο υπουργείο Παιδείας

κρούς, και με μια ανακοίνωση, στην οποία, μεταξύ άλλων, χαρακτηρίζουν τη Λόγια Τζίργκα «φάρσα, μέσω της οποίας το καθεστώς Καρζάι θέλει να εκτελέσει τις εντολές των Αμερικάνων και να εφαρμόσει μια προδοτική συμφωνία, η οποία θα παραμείνει για πάντα στην ιστορία μας γνωστή ως εθνική ανταρσία και εγκληματική πράξη ενάντια στο ένοντας μας. Μ' αυτή την προδοτική συμφωνία, που συνάπτεται ανάμεσα σε αφέντη και δούλο, ο βάρβαρος αμερικανικός στρατός

Η περίοδος διακυβέρνησης Μπρίνινγκ

Η κυβέρνηση Μπρίνινγκ πήρε εξαρχής μέτρα αυστηρής λιτότητας, επεβαίλε νέα φορολογικά χαράτσια, νέους έμεσους φόρους στα ειδή πλατιάς λαϊκής κατανάλωσης, ενώ συρρίκωσε τις εισφορές των καπιταλιστών στην κοινωνική ασφάλιση, τοποθίζοντας τα ασφαλιστικά ταμεία. Οι συλλογικές συμβάσεις ουσιαστικά διαλύθηκαν, με τους μισθώσις να μειώνονται συνεχώς. Από την αρχή του 1929 έως τα μέσα του 1931, ο μέσος μισθός στη βιομηχανία είχε μειωθεί κατά 40%. Για τους νέους εργαζόμενους καταργήθηκε κάθε κοινωνική πρόνοια, καθώς και το επίδομα ανεργίας.

Η ανεργία εκτινάχτηκε στα υψη. Στα τέλη του 1931 το 44% του ενεργού πληθυσμού, περίπου 6 εκατομμύρια Γερμανοί, ήταν άνεργο, σύμφωνα με τις επίσημες στοιχησιές. Χιλιάδες άστεγα παιδιά κυκλοφορούσαν στις μητρόπολες της Γερμανίας, πάνω από 600.000 νέοι δεν είχαν πρόσβαση σε στοιχειώδη τρόφιμα^[1]. Η εργατική τάξη είχε δεχτεί ένα από τα σημαντικότερα πλήγματα στην ιστορία της.

Οι σοσιαλδημοκράτες, πιστοί στη θεωρία του «μικρότερου κακού», που ανέπτυξαν αφέως μετά τις εκλογές του '30, στήριξαν ποικιλοτρόπως την ανηλική επίθεση του μονοπωλιακού κεφαλαίου στην εργατική τάξη. Αφότιλαν τα ελεύθερα συνδικάτα, στα οποία οργανώνονταν πάνω από τέσσερα εκατομμύρια εργάτες, καταργώντας τη λέξη απεργία από το λεξιλόγιο της πολιτικής τους φιλολογίας. Προγραμματοποίησαν μαζικές διώξεις και διαγραφές των κομμουνιστών από τα συνδικάτα που έλεγχαν. Οταν οι κομμουνιστές κατάφεραν να συγκεντρώσουν την πλειοψηφία των εργατών σε ένα κλάδο, τον διασπούσαν αφέως ή τον συνένωναν με άλλο, στον οποίο είχαν την πλειοψηφία οι σοσιαλδημοκράτες. Παράλληλα, υλοποιούσαν τη φορολογική πολιτική της κυβέρνησης Μπρίνινγκ, ελέγχοντας την κυβέρνηση της Πρωσίας. Η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση της Πρωσίας ήλεγχε τα 2/3 των γερμανών φορολογούμενων.

Το μεγάλο απεργιακό κύμα που είχε ξεσπάσει από το 1929 είχε αρχίσει σταδιακά να υποχωρεί. Στα τέλη του 1931, οι απεργίες ήταν ελάχιστες. Ο τεράστιος εφεδρικός στρατός των ανέργων, που είχε σχηματιστεί σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, ήταν ο βασικός λόγος. Η διόγκωση της ανεργίας άγγιζε, φυσικά, και τους γερμανούς κομμουνιστές. Η πλειοψηφία των μελών και των στελεχών του KPD στα τέλη του 1931 ήταν άνεργη.

Παρά ταύτα, υπό αυτές τις απίστευτα δύσκολες συνθήκες, το KPD έδωσε τιτάνιες μάχες προκειμένου τα εκατομμύρια των άνεργων εργατών να μην εγκαταλείψουν το συλλογικό αγώνα για την επίβιωση. Κανένας δεν έπρεπε να μείνει στο καβούκι του. Στα εργατικά πράστια πραγματοποιούνταν καθημερινά συσσίτια, συλλογικές κουζίνες, στις οποίες συμμετέχαν ενεργά οι γερμανοί κομμουνιστές. Οι κομμουνιστές διοργάνωναν τις λεγόμενες «πο-

ρείς πείνας» (Hungerdemonstrationen) έξω από τις αποθήκες των μεγαλεμπόρων και των μεγαλοβιομηχάνων, απαιτώντας να δοθούν τα τρόφιμα που κρατούσαν για κερδοσκοπικούς λόγους στο λαό. Οι πορείες αυτές δέχονταν την αμειλική καταστολή των μπάτσων της Βαΐμάρης και ειδικά των μπάτσων της σοσιαλδημοκρατικής κυβέρνησης της Πρωσίας.

Οι άνεργοι δεν έπρεπε να ξεπιπτωθούν επειδή δεν μπορούσαν να καταβάλλουν τα νοίκια τους. Μεγάλα εγκαταλειμένα κτήρια της πελάσιας αριστοκρατίας καταλόησαν για να στεγαστούν άστεγοι εργάτες. Δεκάδες οικοδομικά τετράγωνα στα εργατικά πράστια κήρυσσαν κατά τηρόδους στάση πληρωμών στα νοίκια, υπό την καθοδήγηση των κομμουνιστών. Ο αγώνας αυτός ήταν ιδιαίτερα σκληρός. Οι μπάτσοι πολιορκούσαν ασφυκτικά τα οικοδομικά τετράγωνα προκειμένου να εισβάλουν και να καταστείλουν τους κατοίκους. Η μάχη κρατούσε σε ορισμένες φορές για ώρες και μέρες.

Με αυτούς τους αγώνες, καθώς και με τη συγκρότηση της προλεταριακής αυτοδύναμης, το κομμουνιστικό κόμμα κατάφερε να κάνει απόρθητη για τους φασίστες φρούρια τα βασικά βιομηχανικά κέντρα της Γερμανίας. Οι άνεργοι εργάτες των μητροπόλεων δεν «τοπιμούσαν» στη δημοσιότητα της Πρωσίας, δεν είχε αικόμη ζεχαστεί. Άλλωστε, μόλις το 1928, οι αδελφοί Μπάρμπαρτ είχαν πέσει στα μαλακά με μερικούς μήνες φυλάκιση.

Μετά την πτώση της κυβέρνησης Μίλερ, εκπρόσωποι της ισχυρής μερίδας του μονοπωλιακού κεφαλαίου που ήταν λίγο πάνω από το απατούμενο όριο (20% του εκλογικού σώματος της Πρωσίας) για τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Το αποτέλεσμα ήταν θλιβερό για τους γερμανούς εθνικούς.

Τέλος, ο καπασταλτικός μηχανισμός της Πρωσίας στελέχωνταν σε σημαντικό ποσοστό από πρώην εργάτες, σοσιαλδημοκράτες, αδιστάκτους γενίτσαρους που δεν δίσταζαν με το παραμικρό να πυροβολήσουν προκειμένου να καταστείλουν τις εργατικές κινητοποιήσεις και τις κινητοποιήσεις των κομμουνιστών. Τα πυρά τους, όμως, στρέφονταν αποκλειστικά σε απεργούς ή κομμουνιστές. Δεκάδες εργάτες έπειρταν νεκρού κάθε χρόνο από τους μπάτσους της Πρωσίας για την ενίσχυση του καπασταλτικού μηχανισμού της Πρωσίας. Στον προϋπολογισμό της Πρωσίας για το 1932 όλα τα κονδύλια των κρατικών δαπανών ήταν πετσοκομένα, πλην αυτού που ακροφούσε τον εξοπλισμό της αυτονομίας, που αυξανόταν κατά 10 εκατομμύρια μάρκα! Για νέα και σύγχρονα μέσα καταστολής των μπάτσων στις οδομαχίες προϋπολογίζονταν περίπου 200.000 μάρκα. Για τους αστυνομικούς σκύλους προϋπολογίζονταν 460.000 μάρκα. Οι οικόλουθες συγκρίσεις είναι αποκαλυπτικές για τη φασιστικοποίηση του πρωσικού κράτους: για κάθε αστυνομικό σκύλο το πρωσικό κράτος κατέβαλλε μηνιαία 54.15

μάρκα, για κάθε αστυνομικό άλογο 46.83 μάρκα, για κάθε παιδί της εργατικής τάξης μόλις 5 πεντήχι (1 μάρκα=100 πεντήχι)! Στα χρόνια της δυναστείας των Χοεντσόλερν το βασιλείο της Πρωσίας κατέβαλλε κάθε χρόνο 103 εκατομμύρια μάρκα για την αυτονομία, στα χρόνια του Σέβερινγκ, το ποσό αυτό ανερχόταν στα 400 εκατομμύρια μάρκα!^[2]

Η κυβέρνηση της Πρωσίας υπήρξε από την πρώτη στην περίοδο της σοσιαλδημοκρατίας, ο οργανικός δεσμός της με το αστικό κράτος. Πριν το πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η αστική τάξη διέφευρε τις σοσιαλδημοκρατίες, οργανικός δεσμός της με το αστικό κράτος. Πριν το πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η αστική τάξη διέφευρε τις σοσιαλδημοκρατίες, οργανικός δεσμός της με το αστικό κράτος. Πριν το πρώτο παγκόσμιο πόλεμο, η αστική τάξη διέφευρε τις σοσιαλδημοκρατίες, οργανικός δεσμός της με το αστικό κράτος.

Ο αρχηγός των «Ατσαλένιων Κρανών» Φραντς Σέλντε ανήγειρε τη συλλογή υπογραφών για τη διενέργεια δημοψηφίσματος υπέρ της διατύπωσης του κοινοβουλίου της Πρωσίας, της πτώσης της σοσιαλδημοκρατίας κυβέρνησης Μπράουν και της διενέργειας νέων εκλογών. Στο μέτωπο αυτό συντάχτηκαν τόσο ο Χίτλερ όσο και ο Χούγκενμπεργκ. Κατήγγειλαν τη «φαρξιστική» κυβέρνηση της Πρωσίας ως προπόρυγιο της «εθνοπροδοτικής κυβέρνησης» Μπρίνινγκ, που εφαρμόζει τη συνθήκη των Βερσαλλίων και οδηγεί στον ολεθρό και την πείνα το γερμανικό λαό.

Παρά την αφέριση στηρίζει και χρηματοδότηση των Κύρντορφ και Τίσεν, των μονοπωλητών που στήριζαν τη λύση της δικτατορίας του Χίτλερ, η καμπάνια αυτή δεν κατόρθωσε να αποδώσει. Οι υπογραφές που μαζεύτηκαν το Μάρτη του '31 ήταν πολύ λιγότερες από το αθροισμα των εκλογικών αποτελεσμάτων των εκλογών αποτελεσμάτων των εθνικιστών της Γερμανίας, της ισχυρής μερίδας του μονοπωλιακού κεφαλαίου της Σεπτέμβρη του '30. Ήταν λίγο πάνω από το απατούμενο όριο (20% του εκλογικού σώματος της Πρωσίας) για τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Το αποτέλεσμα ήταν θλιβερό για τους γερμανούς εθνικούς.

Το KPD αρχικά επιτέθηκε με σφρόδρητη στην καμπάνια των εθνικιστών, καταγγέλλοντάς τους ως απατεώνες-λαϊκιστές που στήριζουν τα συμφέροντα μεριδαίς του μονοπωλιακού κεφαλαίου της βαριάς βιομηχανίας και δεν ενδιαφέρονται για τα δεινά που επέφερε η κρίση και η υλοποίηση του σχεδίου Γιανγκ στον εργαζόμενο γερμανικό λαό. Η κίνηση αυτή εντοσθαύτησε στην τακτική δημοψηφίσματος της Εργατικής Κομματικής ιστορίας της Εργατικής Κομμουνιστικής ομάδας για την πρώτη φορά στην πολιτική της καταστολής και της συρρίκνωσης του εθνικιστικού προτίτλου της Πρωσίας.

Στη περίοδο, όμως, που μεσολάβησε από τη συλλογή των υπογραφών μέχρι τη διενέργεια του δημοψηφίσματος, η κυβέρνηση Μπρίνινγκ, με τη συνενοχή της κυβέρνησης της Πρωσίας, πήρε μια σειρά από νέα αντιδραστικά μέτρα σε βάρος των εργατών, συρρικνώντας κι άλλο το εργατικό εισόδημα και εκτινάσσοντας την ανεργία. Η προπαρανομία της RFB, να σταματήσει τις επιδρομές των μπάτσων στην καπαστολή της Πρωσίας, οπότε απειχαν. Η πλειοψηφία, όμως, των ψηφοφόρων συντάχτηκε με τη γραμμή του κόμματος. Αντίθετα, οι συντριπτικοί ψηφοφόροι του Βερολίνου και των μεγάλων πόλεων της Πρωσίας δεν ήθελαν σε καμία περίπτωση να ταυτιστούν με τους κομμ

Δίκη με προειλημμένη απόφαση;

Με την παρουσία κουκουλοφόρων και οπλισμένων σαν αστακών Εκαμπιών συνεχίστηκε την Τετάρτη η δίκη του Τάσου Θεοφίλου. Εφτασαν στο σημείο να αποκλείσουν μια σειρά καθημάτων, ακριβώς πίσω από τη θέση που κάθεται ο Τ. Θεοφίλου, με προφανή στόχο να θυμίζουν στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, ότι δικάζει έναν επικίνδυνο τρομοκράτη, τον οποίο πάση θυσία πρέπει να καταδικάσει. Οταν αιτήθηκε από αλληλέγγυους και τους συνηγόρους υπεράσπισης να μην είναι κενή αυτή η σειρά των καθημάτων, ο πρόεδρος απάντησε, ότι δεν μπορεί να παρέμβει, διότι αυτών των ζητημάτων επιλαμβάνονται όσοι έχουν αναλάβει τη φρούρησή του!

Το δικαστήριο απέρριψε και την ένσταση αναβολής που εκκρεμούσε και ο πρόεδρος Μ. Χατζηθανάσιου, χωρίς να ρωτήσει τους συνηγόρους εάν έχουν να υποβάλουν και άλλες ενστάσεις ή αιτήματα, απευθύνθηκε στην εισαγγελέα και της ζήτησε να διαβάσει περιλήψη του κατηγορητηρίου. Είναι κι αυτό ένα μικρό σημάδι των προθέσεων του προέδρου.

Οι συνήγοροι είχαν και άλλα αιτήματα. Τα υπέβαλε ο Κ. Παπαδάκης και τα υποστήριξαν και οι άλλοι δύο συνήγοροι. Αίτημα τήρησης πρακτικών με φωνοληφία και αίτημα να ολλάξει η σειρά εξέτασης των μαρτύρων του κατηγορητηρίου. Να προηγηθεί η εξέταση των μαρτύρων για τη ληστεία στην Πάρο και την ανθρωποκτονία του οδηγού ταξί

και να ακολουθήσουν οι ασφαλίτες της Αντιτρομοκρατικής.

Η εισαγγελέας πρότεινε να απορριφθούν και τα δύο αιτήματα με το επιχείρημα, για το πρώτο, ότι είναι ελεύθερη η πρόσβαση στην αιθουσα (δηλασθήση που προκαλείται δικαιολογημένα απαγόρευσαν να διαβαστούν και τα ονόματα των συγκατηγορουμένων του εντολέα τους, ως μελών της ΣΠΦ). Στη συνέχεια, ο Τ. Θεοφίλου έκανε την αρχική δήλωσή του για τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Είπε:

«Θεωρά ότι είναι μία δίωξη πολιτική και εντάσσεται στα σχέδια της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας που έχει ξεκινήσει το 2009, ενοχοποιώντας και οδηγώντας στις φυλακές δεκάδες αναρχικούς, από τους οποίους πολλοί δεν έχουν σχέση με ένοπλες οργανώσεις, ούτε με τις κατηγορίες που τους αποδίδονται.

Τώρα, υπάρχει και μια ανθρώπινη διάσταση στη δίκη αυτή. Είναι μια δίκη που μια οικογένεια έχει χάσει τον άνθρωπό της. Έχει κάθε δικαίωμα να θεωρεί ένοχο αυτόν που της υποδεικνύει η Αντιτρομοκρατική. Όμως το μόνο που μπορώ να ζήτησα είναι να μην είναι προκατειλημένη».

Μόλις ολοκλήρωσε τη δήλωσή του, απνευστή πρόεδρος τον ρώτησε ποιος θεωρεί προκατειλημμένους, για να εισπράξει την αιτήση ότι ζήτησε να μην είναι προκατειλημμένη η οικογένεια του θύματος. Ο πρόεδρος έκρινε τη στιγμή πρόσφορη για να βγάλει ένα λογιόδριο για το ρόλο του δικαστηρίου, λέγοντας ότι όχι μόνο δεν είναι προ-

κατειλημμένο, αλλά ότι τον βλέπει και με συμπάθεια, γιατί είναι ένας νεαρός άνθρωπος.

Στη συνέχεια, η εισαγγελέας Οικονόμου διάβασε μια σύντομη περιληφή του κατηγορητήριου. Ενταση προκλήθηκε, όταν οι συνήγοροι δικαιολογημένα απαγόρευσαν να διαβαστούν και τα ονόματα των συγκατηγορουμένων του εντολέα τους, ως μελών της ΣΠΦ. Στη συνέχεια, ο Τ. Θεοφίλου έκανε την αρχική δήλωσή του για τις κατηγορίες που του αποδίδονται. Είπε:

«Θεωρά ότι είναι μία δίωξη πολιτική και εντάσσεται στα σχέδια της αντιτρομοκρατικής εκστρατείας που έχει ξεκινήσει το 2009, ενοχοποιώντας και οδηγώντας στις φυλακές δεκάδες αναρχικούς, από τους οποίους πολλοί δεν έχουν σχέση με ένοπλες οργανώσεις, ούτε με τις κατηγορίες που τους αποδίδονται. Τώρα, υπάρχει και μια ανθρώπινη διάσταση στη δίκη αυτή. Είναι μια δίκη που μια οικογένεια έχει χάσει τον άνθρωπό της. Έχει κάθε δικαίωμα να θεωρεί ένοχο αυτόν που της υποδεικνύει η Αντιτρομοκρατική. Όμως το μόνο που μπορώ να ζήτησα είναι να μην είναι προκατειλημένη». Μόλις ολοκλήρωσε τη δήλωσή του, απνευστή πρόεδρος τον ρώτησε ποιος θεωρεί προκατειλημμένους, για να εισπράξει την αιτήση ότι ζήτησε να μην είναι προκατειλημμένη η οικογένεια του θύματος. Ο πρόεδρος έκρινε τη στιγμή πρόσφορη για να βγάλει ένα λογιόδριο για το ρόλο του δικαστηρίου, λέγοντας ότι όχι μόνο δεν είναι προ-

κατέιλημμένο, αλλά ότι τον βλέπει και με συμπάθεια, γιατί είναι ένας νεαρός άνθρωπος.

Δεν είναι δυνατόν ο μάρτυρας να καταθέτει στον ειδικό εφέτη ανακριτή Δ. Μόκο, ότι του επιδείχτηκαν φωτογραφίες και δύο από τις εικονιζόμενες ήτομα του θύματος δύο σεκουριτάδες που είχε δει δύο χρόνια πριν το συμβάν, για μερικά δευτερόλεπτα, και ο πρόεδρος να ισχυρίζεται ότι δεν είχε στην έδρα τις φωτογραφίες καπά την εξέταση του περιέργου αυτού μάρτυρα! Ο φάκελος με τις φωτογραφίες που του επιδείχτηκαν από τον ειδικό εφέτη ανακριτή βρέθηκε μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης του μάρτυρα, στη διάρκεια μιας καθιερωμένης διακοπής της συνεδρίασης, και δόθηκε και στους κατηγορούμενους. Κατά τη γνώμη μας, ο μάρτυρας αυτός δεν έπρεπε να εξεταστεί ενόσω ο πρόεδρος και οι άλλοι παράγοντες της δίκης δεν είχαν στα χέρια τους τις επιδειχθείσες φωτογραφίες. Το γεγονός ότι ο πρόεδρος, μετά από αίτημα των μελών της ΣΠΦ, ενημέρωσε τον μάρτυρα ότι μπορεί να κληθεί ξανά, δεν μειώνει τις ευθύνες του.

Ηταν άραγε αυτή η παραλειψη του πρόεδρου μια αστοχία ή μέσω αυτής επεδίωξε να επιβεβαιώθει και στην αιτήση αιτήμα της συνηγόρου για αναβολή της δίκης. Για την πρόταξη της εκκρεμοδικίας αποφάσισε ότι δε θα αποφασίσει τώρα, αλλά στο τέλος, επικαλούμενο το άρθρο 370 ΚΠΔ. Το σημαντικότερο είναι ότι θα περιμένει να αποφασίσει πρώτα το άλλο δικαστήριο, που σημαίνει ότι, εμφέσως πλην σαφώς, αποδέχεται ότι υπάρχει ζήτημα εκκρεμοδικίας. Θα περιμένουμε, λοιπόν, να δούμε αν τα δύο δικασμούς θα δεχτούν την ένσταση εκκρεμοδικίας. Το αίτημα αναβολής απορρίφθηκε.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 3 Δεκέμβρη (ορίστηκαν ακόμη συνεδριάσεις για τις 10 και τις 20 Δεκέμβρη).

Την απάντηση στο ερώτημα που πήραμε κατά την εξέταση του Χαρδαλιά, ο οποίος ανενόχλητα επικαλούνταν ανώνυμους συναδέλφους του καθώς έχτιζε το σενάριό του, χωρίς καμιά παρατήρηση από πλευράς προέδρου. Οταν ο συνήγορος Κ. Παπαδάκης επικαλεστήκε το άρθρο 224 του ΚΠΔ, σε αντίθεση με τον αντιτρομοκρατικό Χαρδαλιά; Μήπως τον θορύβησε η δήλωσή της ότι θα κρατήσει αντικειμενική στάση έναντι του Θεοφίλου και φοβήθηκε ότι κάποια απ' αυτά που κυκλοφορούν στην Πάρο και θα κατέθετε η μάρτυρας θα αποδομούσαν το σαθρό και κακοφτιαγμένο κατηγορητήριο; Είναι όχι γεγονός ότι μετά την κατασκευασμένη ενοχή του Θεοφίλου από την Αντιτρομοκρατική σταμάτησε

την απάντηση στο ερώτημα που πήραμε κατά την εξέταση του Χαρδαλιά, ο οποίος ανενόχλητα επικαλούνταν ανώνυμους συναδέλφους του καθώς έχτιζε το σενάριό του, χωρίς καμιά παρατήρηση από πλευράς προέδρου. Οταν ο συνήγορος Κ. Παπαδάκης επικαλεστήκε το άρθρο 224 του ΚΠΔ, σε αντίθεση με τον αντιτρομοκρατικό Χαρδαλιά; Μήπως τον θορύβησε η δήλωσή της ότι θα κρατήσει αντικειμενική στάση έναντι του Θεοφίλου και φοβήθηκε ότι κάποια απ' αυτά που κυκλοφορούν στην Πάρο και θα κατέθετε η μάρτυρας θα αποδομούσαν το σαθρό και κακοφτιαγμένο κατηγορητήριο; Είχεί ιδιαίτερο χαρακτήρα!

Γιατί στη σύζυγο του θύματος το πρόεδρος εφόρμησε αιστηρά προέδρος τη διέκοψε: Προτού μας πείτε τις αιτήσατε, αν δεν μας πείτε τα ονόματα αυτών από τους οποίους τα οικούσατε, μην τα αναφέρετε, γιατί δεν έχει καμία σημασία. Εκτός εάν αναφέρετε οινόματα! Οι δικαστές σε υποθέσεις ανθρωποκτονιών, όταν απευθύνονται σε μελη των οικογενειών των θυμάτων, χρησιμοποιούν ένα ύφος συμπάθειας και όχι το επιτακτικό και κάπως άγριο ύφος με το οποίο ο πρόεδρος απευθύνθηκε στη σύζυγο του θύματος. Με το ίδιο επιτακτικό ύφος τη διέκοψε και αργότερα, όταν απαντώντας σε ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής ανέφερε τις είπαν οι Παρισοί. Είναι προσθητικό για την κατέθεση του Χαρδαλιά και από τη συνηγόρους πολιτικής αγωγής και τον συνήγορο Κ. Παπαδάκη. Επειδή γνωρίζουμε τον Χαρδαλιά και από άλλες εμφανίσεις του, πρέπει να πούμε ότι ο Κ. Παπαδάκης τον στρίμωξε κι αυτός προσπαθεύει να εξεργάσει τη σύζυγη του Θεοφίλου από την Αντιτρομοκρατική σταμάτησε

την απάντηση στο ερώτημα που πήραμε κατά την εξέταση του Χαρδαλιά, ο οποίος ανενόχλητα επικαλούνταν ανώνυμους συναδέλφους του καθώς έχτιζε το σενάριό του, χωρίς καμιά παρατήρηση από πλευράς προέδρου. Προς το παρόν περιοριζόμαστε σ' αυτή τη γενική παρατήρηση και θα παρουσιάσουμε συνολικά την κατάθεση Χαρδαλιά, όταν ολοκληρώθει η εξέταση του κατάθεση του Χαρδαλιά και από τη συνηγόρους πολιτικής αγωγής και τον συνήγορο Κ. Παπαδάκη. Επειδή γνωρίζουμε τον Χαρδαλιά και α

KONTRA

Η απλή συνταγή του Φ. Σάντος

Ηεθνική ομάδα ποδοσφαιρού κατάφερε να ξεπεράσει το εμπόδιο της Ρουμανίας και το καλοκαίρι θα συμμετέχει στο Παγκόσμιο Κύπελλο της Βραζιλίας. Παρά το γεγονός ότι στη φάση των ομίλων δεν έπαιξε θεαματικό ποδόσφαιρο και πορεύτηκε με τη λογική «νίκη με μισό - μηδέν», στους αγώνες μπαράζ έδειξε ένα διαφορετικό πρόσωπο και ήταν μια άλλη ομάδα. Μια ομάδα που διεκδίκησε και κέρδισε την πρόκριση και όχι ομάδα που προσπαθούσε να την «κλεψει».

Σχολιάζοντας την πορεία της Εθνικής, θα πρέπει να εστιάσουμε σε τρία σημεία. Καταρχήν, πρέπει να τονίσουμε ότι η Εθνική έχει στον πάγκο της προπονητή. Ο Σάντος δεν είναι από τους κορυφαίους στην Ευρώπη, είναι όμως προπονητής, σε αντίθεση με τον κύριο κυρ-Κώστα και τον κύριο κυρ-Χρήστο, που συνήθως κάθονταν στον πάγκο της Εθνικής με μοναδικά κριτήρια επιλογής αν είναι κολλητοί με τον πρόεδρο της Ομοσπονδίας και αν η κομματική τους προτίμηση συμπίπτει με το κόμμα που βρισκόταν στην εξουσία. Χωρίς να παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι η φετινή Ρουμανία είναι μια από τις χειρότερες ποιοτικά ομάδες της γειτονικής χώρας και ότι οι σημειρίνες της βεντέτες τύπου Μαρικά, Χόμπταν, Στάνκον, Τανάσε με πολύ μεγάλη δυσκολία θα ήταν αναπληρωματικό στην ομάδα των Χάτζι, Λάκατους, Ποπέσκου, πρέπει να παραδεχτούμε ότι η ελληνική ομάδα ήταν απόλυτα κυρίαρχη και στα δύο παιχνίδια και η υπόθεση πρόκριση στο Μουντιάλ δεν κινδύνεψε ούτε μια στιγμή κατά τη διάρκεια των δύο αγώνων.

Ο Σάντος, επέλεξε ένα συγκεκριμένο αριθμό ποδοσφαιριστών και κατάφερε να «χτίσει» μια ομάδα με σαφή αγωνιστικό προσανατολισμό και παίχτες που αικολουθούν κατά γράμμα τις οδηγίες και την ποδοσφαιρική φιλοσοφία του προπονητή τους. Γνωρίζοντας ότι δεν έχει στην ομάδα παίχτες μεγάλης ποδοσφαιρικής αξίας, που να μπορούν να κάνουν τη διαφορά και να πάρουν την ομάδα στις πλάτες τους, ο πορτογάλος προπονητής έχει επιλέξει να φτιάξει μια ομάδα που θα παίζει «συντηρητικό», φροντίζοντας καταρχήν να μη δεχτεί γκολ και να αξιοποιήσει τις λιγοστές ευκαιρίες που θα κάνει στον αγώνα για να φτάσει στη νίκη. Τα αποτελέσματα μέχρι σήμερα τον δικαιώνουν, αφού δυστυχώς οι ομάδες κρίνονται από τα αποτελέσματα που φέρνουν και όχι από την προσπάθεια ή το θέαμα που προσφέρουν.

Το δεύτερο σημείο που πρέ-

πει να σχολιάστεί να και να πιστωθεί στον Σάντος

είναι ότι οι επιλογές του στο έμψυχο δυναμικό της Εθνικής δεν μπορούν να αμφισβητηθούν. Τη σημειρινή ομάδα απαρτίζουν παίχτες που παίζουν στο εξωτερικό και οι καλύτεροι παίχτες του ελληνικού πρωταθλήματος. Αν κάποιος αποφασίσει να κάνει μια έρευνα στα αθλητικά στέκια και τα καφενεία και να ωρτήσει τους απλούς φιλάθλους, είναι σίγουρο ότι στη συντριπτική τους πλειοψηφία και ανεξάρτητα από την οπαδική τους προτίμηση θα του απαντήσουν ότι οι επιλογές του Σάντος για το ρόστερ της Εθνικής είναι αξιοκρατικές. Ισως για κάποιους η αξιοκρατική επιλογή να είναι αυτονόητη, όμως μέχρι να αναλάβει ο Σάντος η επιλογή των ποδοσφαιριστών της Εθνικής γινόταν με βάση τις ισορροπίες ανάμεσα στις ομάδες στις οποίες αγωνίζονταν.

Το τρίτο σημείο που αξίζει να σχολιαστεί έχει σχέση με ένα από τα παράδοξα του ελληνικού ποδοσφαιρίου. Σε αντίθεση με αυτό που συμβαίνει συνήθως, η πορεία της εθνικής ομάδας την τελευταία δεκαετία και με σημείο αναφοράς την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος το 2004, είναι αντιστρόφως ανάλογη με την πορεία του ελληνικού πρωταθλήματος. Η Εθνική έχει καταφέρει να έχει μια αξιοσημείωτη πορεία, ενώ το ελληνικό πρωτάθλημα αποδιώνεται συνεχώς. Τη στιγμή που οι παίχτες της Εθνικής πανηγύριζαν την πρόκριση για το Μουντιάλ της Βραζιλίας, η κατάσταση στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι απαράδεκτη. Το πρωτάθλημα θυμίζει τριτοκοσμικές χώρες, δεν έχει οριστικοποιηθεί ακόμη ο αριθμός των ομάδων που θα υποβιβαστούν, τα περισσότερα γήπεδα δεν πληρούν τις προδιαγραφές της ΟΥΕΦΑ, η ομάδα που θα κατακτήσει τον τίτλο είναι γνωστή πριν αρχίσει το πρωτάθλημα, το θέσμα ανύπαρκτο και το ενδιαφέρον των φιλάθλων μειώνεται χρόνο με το χρόνο. Αντί λοιπόν να αξιοποιηθεί το πρωτάθλημα για να δημιουργηθεί μια δυνατή εθνική ομάδα, άπταντες έχουν εναποθέσει τις ελπίδες τους στην καλή πορεία της Εθνικής για να διορθωθούν τα κακώς κείμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Στην πράξη αυτό δεν μπορεί να γίνει, αφού δεν μπορεί η δουλειά του Σάντος να του όποιου άλλου ομοσπονδιακού προπονητή να «βγάλει» ταλέντα, να δημιουργήσει ομάδες που να προσφέρουν θέαμα και να φτιάξει σύγχρονα γήπεδα. Για όλα τα παραπάνω χρειάζεται σχεδιασμός και να πέσει στην πιάτσα ζεστό χρήμα, όμως στο ελληνικό ποδόσφαιρο λείπουν και τα δύο, οι καπιταλιστές που «επενδύουν» σ' αυτό έχουν τη λογική του γρήγορου κέρδους και της αρπαχτής, γ' αυτό και τόσο η κα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στην οποία αγωνίζεται η ΑΕΚ δεν επιτρέπουν στους παράγοντες αυτών των ομάδων να απαιτούν «ισορροπία» στον αριθμό των ποδοσφαιριστών τους που θα κληθούν στην Εθνική. Απαλλαγμένος λοιπόν από τα όποια βαριδιά του παρελθόντος, ο ομοσπονδιακός προπονητής κάνει την δουλειά του όπως αυτός νομίζει, έχει καταφέρει να δημιουργήσει πολύ καλό κλίμα στα αποδυτήρια και καταφέρνει να έχει και επιτυχή αποτελέσματα.

Θα κλείσουμε σχολιάζοντας τον τρόπο που παρουσίασαν την πρόκριση της Εθνικής οι «αιδιοτελείς εργάτες» του ποδοσφαιρίου της χώρας μας και ο δημοσιογραφικός εσμός. Προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα κλίμα ευφορίας και να πείσουν τον ελληνικό λαό και τη νεολαία ότι έχουν ένα λόγο να χαμογελάνε και να ξεχάσουν τη βαρβαρότητα που ζουν καθημερινά εξαιτίας της καπιταλιστικής κρίσης. Οι αναλύσεις γι' αυτά που «μπορούν να καταφέρουν οι Ελλήνες όταν είναι ενωμένοι», τα συγχαρητήρια από το σύνολο της αστικής πολιτικής ηγεσίας και οι εξαγγελίες για αλλαγές στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο δείχνουν ξεκάθαρα ότι απλά και μόνο είναι για λόγους προπαγάνδας. Οι πιθανότητες να υλοποιηθούν είναι μηδενικές και για μια ακόμη φορά θα δούμε την ίδια κακόγουστη παράσταση.

Κος Πάππας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ: Προς διάλυση οδηγείται ο Ηρακλής αφού η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, κατόπιν αιτήματος του υπουργείου Οικονομικών, έστειλε στις 8-11-2013 έγγραφο προς το Πρωτοδικείο, με το οποίο εισηγείται να δοθεί εντολή ασκήσεως αίτησης δικαστικής λύσης του σωματείου «ΓΣ Ηρακλής», γιατί μετά από φορολογικό έλεγχο αποδείχτηκε ότι την περίοδο 1/1/2001 μέχρι 31/12/2005 εξέδιδε συστηματικά εικονικά παραστατικά προς επιτρεπτών προσεκτήσεων την πρόταση της επιτροπής της Εθνικής για να διορθωθούν τα κακώς κείμενα στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Ο Σιάτιστος Ροντρίγκεζ είναι μια πολύ ιδιαίτερη περίπτωση καλλιτέχνη. Πέρασε τη ζωή του δουλεύοντας ως οικοδόμος και όπου αλλού έβρισκε μεροκάματο. Συμμετείχε στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες για τα δικαιώματα των εργατών. Μάλιστα, κάποια στιγμή κατέβηκε υποψήφιος για δήμαρχος στην περιφέρεια του Νιτρόπι, αλλά φυσικά απέτυχε παταγωδώς. Οι στίχοι του είναι αρκετά πολιτικοποιημένοι και καλούν στην κριτική του συστήματος και τη δουλειά για την ανατροπή του. Η μουσική του παρομοιάζεται με αυτήν του Ντιλαν.

Το δυνατό στοιχείο της ταινίας είναι η ιστορία που φέρνει στο φως. Σαν ταινία δεν έχει να επιδειξει καινοτόμα και πρωτοποριακά στοιχεία. Η προσέγγιση του θέματός της είναι μια τυπική συνταγή ντοκιμαντέρ, αποτυπωμένου μάλιστα με μια αμερικανική αισθητική. Η ταινία βραβεύτηκε με το Οσκαρ Καλύτερου Ντοκιμαντέρ για το 2013.

■ PINTΛΕΙ ΣΚΟΤ Ο συνήγορος

Ο Ρίντλεϊ Σκοτ («Ο μονομάχος») είναι ένας από τους πιο αναγνωρισμένους σκηνοθέτες στη βιομηχανία του Χόλιγουντ. Στην καινούρια της ταινία μάλιστα παίζουν ηθοποιοί με αρκετά υψηλό κασέ. Θρίλερ με θέμα των ναρκωτικών και της μαφίας, θεαματικές δολοφονίες, γρήγορες ταχύτητες, προκλητικές σκηνές και λίγο... φιλοσοφία για τη ζωή και το θάνατο είναι τα συστατικά, τα οποία υπόσχονται μία καλή πορεία της ταινίας στις κινηματογραφικές αίθουσες.

Το αποτέλεσμα είναι μια αρκετά στυλιζαρισμένη ταινία. Ο σκηνοθέτης δίνει περισσότερο βάση στην παρατήρηση των

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ο μπάτσος μένει μπάτσος/ κι όταν είναι καπάτσος/ τ' αφεντικού ο μπάτσος/ ο μπάτσος μένει μπάτσος

Τ' αφεντικού τα δυο σκυλιά τάφογε το σκοτάδι (σηγά μην κλάψω, σηγά μη φοβηθώ)

Διοικητικό: μια –πραγματική– απεργία διαρκείας, (και) απάντηση στον υπουργό Παιδείας

Και πώς, είπομε, θα γίνει η «δική» σας «επανάσταση», κύριοι πρακτορολόγοι;

Οταν το δάχτυλο έδειχνε το φασισμό (και τους φασίστες), οι καθώς πρέπει κοίταζαν το φυλλοκάρδι τους που έτρεμε...

ΜΕΛΟ είστε και φαίνεστε (ανεπρόκοποι διαστρεβλωτάδες)

«Η προθυμία μας, να διεξάγουμε τον αγώνα ενάντια στο φασισμό μαζί με τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και οργανώσεις, συνδυάζεται και θα συνδυάζεται με την ανελέητη πάλη ενάντια στο σοσιαλδημοκρατισμό σαν ιδεολογία και πράξη του συμβιβασμού με την αισική τάξη και συνεπώς και ενάντια σε κάθε διείσδυση της ιδεολογίας αυτής μέσα στις δικές μας γραμμές»

◆ «Φωτιά και φουρνέλο σε τούτο το μπουρδέλο που παίζουν βιολοντσέλο», φώναξαν τα στόματα. Ρε, μπας κι εννοούσαν το «Μέγαρο»;

◆ Αποδοχιμασίες (με χι) για τη βουλευτική αποζημίωση.

◆ Γευσ-τεκές συνταφές.

◆ «Η Ελλάδα είναι μια μύγα» -Μ. Ανδρουλάκης. Σωστά. Κι ο ίδιος είναι ένα απλό μυγόχεσμα.

◆ «Θελουμε να εμφανίζονται τα κόμματά μας στις καπιταλιστικές χώρες σαν πραγματικά πολιτικά κόμματα της εργατικής τάξης και να κατορθώνουν να παίζουν πραγματικά το ρόλο πολιτικού παράγοντα στη ζωή της χώρας τους, να εφαρμόζουν πάντοτε μιαν ενεργητική μπολεσβίκη μαζική πολιτική και να μην περιορίζονται μόνο σε προπαγάνδα και κριτική και σε απλές εκκλήσεις για αγώνα για τη δικτατορία του προλεταριάτου».

◆ Α. Ζιντ: «Ο Προμηθέας ελεύθερος δεσμώτης».

◆ «Η ένοπλη δολοφονική επίθεση σε μελη της ΧΑ ήταν μια ενέργεια καλά οργανωμένη και αποτελεσματική ως προς τους στόχους της. Μια ενέργεια επαγγελματική που παραπέμπει στους μηχανισμούς του κράτους ή σε ένες μυστικές υπηρεσίες, καθώς σε ταύκες κοινωνίες είναι το κράτος που κατέχει το "μονοπάλιο της βίας"». Από την «Εργατική Πολιτική», Νοέμβρης 2013. Χειρένοι σοσιαλδημοκράτες με λεοντή «κομμουνιστική».

Τι χρείαν άλλων ανάλογων υπερασπιστών έχει το αισικό κράτος;

◆ «...Χρειαζόμαστε ζωντανούς ανθρώπους που ξεπηδάνε μέσα από την εργατική μάζα, από την

καθημερινή πάλη, ανθρώπους αποφασισμένους για αγώνα, απεριόριστα αφοσιωμένους στην υπόθεση του προλεταριάτου... Χωρίς μπολσεβίκικα στελέχη δε θα εκτελούσαμε τα τεράστια εκείνα καθήκοντα, που μπαίνουν στους εργαζόμενους στον αγώνα ενάντια στο φασισμό».

◆ Εχει Woodstock να χιονίσει.

◆ Ο Τζαμτζής (τζαμάς στην τουρκική), έχουμε περιέργεια, το σκατό (του) το τρώει σκέτο ή το βουτάει σε κάτουρο;

◆ «Ξεσπάθωσαν» στην ΕφΣΥΝ (7-11-13) πέντε δημαρχοί («Κίνηση των 5») - βέβαια, κίνηση των πέντε δοχτύλων είναι και η μουντζά..., ήγουν ο Καμίνης, ο Μπουτάρης, ο Φίλιος, ο Δημαράς (της Πάτρας) και ο Σκοτινιώτης. Εκφραστικότερος ο Μπουτάρης: «Η κίνηση των πέντε δημαρχών δημάρχων, αν και επικεντρώνεται κυρίως στην τοπική αυτοδιοίκηση, δεν μπορεί παρά να εκφράζει και μια πρωτοβουλία που... προσβλέπει στη διεύρυνση της ηγεσίας και των στελεχών της Χρυσής Αυγής στη φυλακή» (Αντα Ψαρρά, 18-11-13, ΕφΣΥΝ). Επειδή ΔΕΝ είναι «κανούρια» στη δημοσιογραφία η κ. Α.Ψ., θα θέλαμε να ρωτήσουμε πότε ένοπλη οργάνωση στην Ελλάδα έβαλε σε «ανοιχτή διαβούλευση» τις ενέργειες της (πλέον και μέσα από το «ορεγον»...), πώς (με ποια στοιχεία) τοποθετεί αυτήν την οργάνωση τόσα χρόνια πίσω (πάιρνοντας «λόγο» από τα «αστυνομικά» σενάρια...), και, τέλος (;), λέγοντας ότι αφού «η κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της, τι χρειάζονται τέτοια πράγματα»; (το ζουμί των γραφομένων). Ή μήπως το αντιπροσωπικό (και το αντικαπιταλιστικό) κίνημα πρέπει να μάθει να δρά με την προσμονή μιας «αριστερής κυβέρνησης», του Σύριζα, ας πούμε;...

◆ Τι διαταγή έδωσε στους μπάτσους ο Δένδιας; Την EPT και τα ΜΑΤια σας...;

◆ Ο τεθνέως δεδικαίωται; Αυτό ακριβώς έκανε ο Δ. Χριστόφριας στις δηλώσεις του για τον Γ. Κληριθή.

◆ Τι «πλυντήριο» κι αυτές οι εκπομπές του καναλιού της Βουλής...

◆ «Εκπληκτικό ποσοστό 73,5%(!)» (avg.gr-14/11/13) του νεοειλεγμένου δημάρχου Ν. Υόρκης ντε Μπλάζιο. Αρχή σχετικού άρθρου. Αφού μας πληροφορήσει για τον «προοδευτικό-αριστερό λόγο» του, (στο τέλος του άρθρου) δίνει και το ποσοστό της συμμετοχής στις εκλογές: 31%...

◆ «Και ένα δεύτερο κρίσιμο ερώτημα: Για ποιο λόγο άρσει και έπειτα από τόσα χρόνια εγκληματικής και δολοφονικής δράσης της ναζιστικής Χ.Α. επιλέγει τώρα να "δράσει" για πρώτη φορά αυτή η οργάνωση, δολοφονώντας δύο χρυσαύγετες αμέσως μετά τον εγκλεισμό της ηγεσίας και των στελεχών της Χρυσής Αυγής στη φυλακή» (Αντα Ψαρρά, 18-11-13, ΕφΣΥΝ). Επειδή ΔΕΝ είναι «κανούρια» στη δημοσιογραφία η κ. Α.Ψ., θα θέλαμε να ρωτήσουμε πότε ένοπλη οργάνωση στην Ελλάδα έβαλε σε «ανοιχτή διαβούλευση» τις ενέργειες της (πλέον και μέσα από το «ορεγον»...), πώς (με ποια στοιχεία) τοποθετεί αυτήν την οργάνωση τόσα χρόνια πίσω (πάιρνοντας «λόγο» από τα «αστυνομικά» σενάρια...), και, τέλος (;), λέγοντας ότι αφού «η κυβέρνηση κάνει τη δουλειά της, τι χρειάζονται τέτοια πράγματα»; (το ζουμί των γραφομένων). Ή μήπως το αντιπροσωπικό (και το αντικαπιταλιστικό) κίνημα πρέπει να μάθει να δρά με την προσμονή μιας «αριστερής κυβέρνησης», του Σύριζα, ας πούμε;...

◆ Χαριεδισμός στην Βρετανία; Orwell's descendants...;

◆ Ισχυρή σοσιαλδημοκρατική παράταξη. Κεντροαριστερά, Ανανεωτική Αριστερά, Πολιτική Οικολογία. Σάλπισμα του Θ. Μαργαρίτη (ΕφΣΥΝ, 7-11-13). «...Για μια

συμπαράσταση που... προσβλέπει στον μεταρρυθμιστικό ορίζοντα». Πάρτε μας σε κυβέρνηση. Εχουμε ήδη θητεύσει ('cause someone's got to do the fucking dirty business). «Με την αξιοποίηση της παραδοσιακής ταυτότητας της Σοσιαλδημοκρατίας, η οποία κινήθηκε ιστορικά ανταγωνιστικά προς τις δεξιές πολιτικές». Θράσος χλίων πιθήκων ο Θου-Μου: «Ιστορικά» – όπως Εμπερτ και Νόσκε, λόγου χάρη;

◆ Κοινωνικός αυτοματισμός: «δισχορνίκη» αξία. «Δεν υπάρχει καμία αφερβολία ότι οι ιστροί του ΙΚΑ έχουν απόλυτον δίκαιον. Οι μισοί τους δεν είναι μόνο ανεπικρείς και μισοί πείνης, αλλά και εξευτελιστικοί δι' επιστήμονας. Άλλ' οι απεργούντες είναι ιστροί και δεν ασκούν απλώς ένα επιάγγελμα. Εκτιληρούν μίαν υψηλήν αποστολήν. Χιλιάδες πτωχών υπαλλήλων και άλλων μισθοβιώτων ανθρώπων έχουν ανάγκην ιστρικής περιθώριψεως, την οποίαν δεν ευρίσκουν εξαιτίας της απεργίας. Το Ιδρυμα των Κοινωνικών Ασφαλίσεων και το Κράτος πρέπει να οπεύσουν να ικανοποιήσουν τα δίκαια αιτήματα, αλλά και οι ιστροί πρέπει να παύσουν απεργούντες». [Η Βραδυνή, 11-12-1950, έτος 270, αριθ. Φύλλου 1796 (9368), διευθυντής Λέων Μπορτόλη].

◆ ... milking your trembling beauty/ with lustful eyes/ and burning slimy tongues.

◆ Koko (Σ) ΑΝ. ΕΛ... (για τις ωραίες παρουσίες...).

◆ Τα ισόβια της θεοτόκου.

◆ Ο Foreign Οφις (πως λέμε «αμερικάνικος»-NSA-δάκτυλος).

Βασιλής

◆ 1973-2013 – Ψωμί Παιδεία Ελευθερία – 40 χρόνια μετά το Πολυτεχνείο ζει στους αγώνες του σήμερα – ΣΥΡΙΖΑ (αφίσα)

Οπως είπε και ο Τσίπρας στη Βουλή, ο λαός με τους αγώνες του θα καταργήσει το Μνημόνιο, εκλέγοντας μια αυτοδύναμη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Οπότε οι αγώνες θα δικαιωθούν και θα μπορούμε να γιορτάζουμε την επέτειο του Πολυτεχνείου τη μέρα της εκλογικής νίκης του ΣΥΡΙΖΑ.

◆ Το Σάββατο 2 Νοεμβρίου και το Σάββατο 9 Νοεμβρίου στο Βοτανικό Κήπο της Πετρούπολης θα διεξοχθεί σεμινάριο σπιτωνοποιίας. Φέρτε μαζί σας κέφι και διάθεση και ελάτε να μάθουμε πως να φτιάχνουμε σπαπούνι με τα χεράκια μας (απόσπασμα από διαδικτυακή ανακοίνωση)

Τέτοια και παρόμοια εργαστήρια γίνονται εδώ και χρόνια σε διάφορα στέκια. Δε θα σχολιάζωμε τίποτα, αν στην αναλυτική ανακοίνωση δεν υπήρχε η εξής παράγραφος: «Ο ΕΚΧ-Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης και η Ομάδα Οικιακής Οικονομίας διοργανών

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Πριν πούμε οτιδήποτε για το νέο επεισόδιο του σίριαλ «Διαπραγματεύσεις με την τρόικα», να θέσουμε ένα ερώτημα: αν δεν αλλάξει τίποτα, αν η τρόικα έρθει στις αρχές Δεκέμβρη και μετά από μερικές μέρες συμφωνήσει σε όσα προτείνει η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι;

Πέρα απ' όσα έχει υποστεί τα τελευταία τριάμισι χρόνια ο ελληνικός λαός το 2014 θα

υπάρξει και συνέχεια. Και άλλα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα. Επ' αυτών γίνεται το παζάρι κυβέρνησης-τρόικας.

Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μπούμε σε μετρολογία, όταν το παζάρι είναι ακόμα ανοιχτό, μολονότι οι βασικές κατευθύνσεις έχουν διαφανεί. Πρώτη στο σύχαστρο είναι η κοινωνική ασφαλιση. Ο Βρούτσης με τον Στουρνάρα έλεγαν ότι με το νέο νομοσχέδιο θα εξασφαλίσουν 500 εκατ. ευρώ το χρό-

χουν μειωθεί ήδη κατά 1,1%), όπως πιέζει η τρόικα, η ελλειμματικότητα των Ταμείων θα μετατραπεί τάχιστα σε χρεοκοπία και τότε δε θ' αρκούν μέτρα μείωσης των επικουρικών, των εφράπαξ και των κύριων συντάξεων πάνω από ένα ποσό, αλλά θ' απαιτηθεί γενική μείωση, όλων των συντάξεων.

Αυτή είναι η ουσία του ζητήματος και βάζει μπροστά μας τη συνολική ανατροπή της

Δεν έπρεπε σε καμιά περίπτωση να χαλάσει η προπαγάνδα περί «σκληρής διαπραγμάτευσης». Από το νηφάλιο ύφος της ανακοίνωσης της τρόικας, όμως, μπορούμε να καταλάβουμε τι πρόκειται να γίνει.

Χτες, Παρασκευή, ο Σαμαράς θα συναντιόταν με τη Μέρκελ στο Βερολίνο, όπου πήγε όχι ως επίσημος προσκεκλημένος της γερμανικής κυβέρνησης, αλλά για να συμμε-

■ Κυβέρνηση - Τρόικα

Θέατρο σαλτιμπάγκων

υποστεί ακόμη: Επιδρομή στη φορολογία εισοδήματος, με φορολόγηση με 26% από το πρώτο ευρώ (για επαγγελματίες και επιπτευματίες) και κατάργηση όλων των φροσοπαλλογών (για όλους). Χαράτοι σε ακίνητα, ημιτελή, οικόπεδα και χωράφια. Νέο ψαλίδι στις επικουρικές συντάξεις. Νέο ψαλίδι στα εφάπταξ. 11.000 απολύσεις (πέραν των 4.000 που αφορούν το 2013) και άλλες 12.500 διαθεσμότητες. 1.500 απολύσεις σε ΛΑΡΚΟ-ΕΛΒΟΕΑΣ. Σάρωμα των μισθών στον ιδιωτικό τομέα με την εκβιαστική απόσπαση επιχειρησακών ή ατομικών συμβάσεων, που εξισώνουν όλους τους μισθούς με τον κατώτατο. Νέα μείωση μισθών σε ΔΕΚΟ και οργανισμούς του δημοσίου με την επέκταση του ενιαίου μισθολόγου. Αύξηση στις τιμές των εισιτηρίων και στα τιμολόγια της ΔΕΗ.

Δεν χρειάζεται να συνεχίσουμε. Καταγράψαμε τις πιο κραυγαλέες πλευρές των νέων αντιλαϊκών μέτρων (που έχουν ήδη βαφτιστεί παλιά και συμφωνημένα) για να μην ξεχνάμε πού βρισκόμαστε. Φυσικά, θα

νο και μέσα σε λίγες μέρες τα ανέβασαν σε 700-800 εκατ. ευρώ. Οπως ανέβασε ο Στουρνάρος το περιβόλι «δημοσιονομικό κενό» από 500 εκατ. σε 1,3 δισ. ευρώ. Φυσικά, η τρόικα αφισιούθητε και την αποτελεσματικότητα του «σχεδίου Βρούτση» και το εύρος του «δημοσιονομικού κενού» που δίνει ο Στουρνάρας, αλλά και τη δυνατότητα κάλυψης αυτών των 1,3 δισ. ευρώ από τα μέτρα που εισηγείται η κυβέρνηση.

Στο τέλος θα καταλήξουν σε μια συμφωνία. Οποιο κι αν είναι το εύρος του «κενού» στο οποίο θα συμφωνήσουν, δεν υπάρχει περίπτωση να μην υπάρχουν και κάποια νέα μέτρα, που θα τα βαφτίσουν «διαφρωτικές αλλογές». Και η Κοινωνική Ασφάλιση θα έχει την τιμητική της, αφού είναι η μεγάλη δεξαμενή άντλησης πόρων από τους οποίους πληρώνονται τα εξοντωτικά τοκχεούλουσια των δανειστών του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου. Αν, μάλιστα, υλοποιηθεί μέσα στο 2014 η μηνυμονική υποχρέωση για μείωση κατά 3,9% των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών (έ-

ακολουθούμενης πολιτικής, η οποία κατ' ανάγκη πρέπει να έχει επαναστατικό χαρακτήρα. Τα υπόλοιπα ανήκουν στη σφράιά των πολιτικών διευθήσεων και ως τέτοια πρέπει να τ' αντιμετωπίσουμε.

Η τρόικα έφυγε την Πέμπτη από την Αθήνα, αφήνοντας ένα ευγενικό σημείωμα, στο οποίο μιλούσε για «εποικοδομητικές συζητήσεις με τις ελληνικές αρχές» και «κανονοποιητική πρόσοδο». Ανακοίνωνε, δε, ότι σκοπεύει να επιπλέθει στις αρχές Δεκέμβρη, επειδή «κάποια θέματα παραμένουν εκκρεμή». Πολιτισμένα πράγματα, όχι υψηλοί τόνοι, όπως κάποιες άλλες φορές στο παρελθόν. Αυτό δεν άρεσε στον Στουρνάρα, γ' αυτό και έσπευσε, λίγο πριν τα μεσάνυχτα της Τετάρτης, να εκδώσει επίσημη ανακοίνωση στην οποία ελέγει πως «όσα ακούγονται απόψε περί δήθεν συμφωνίας της τρόικας με το Υπουργείο Οικονομικών, ιδίως δε για επίτευξη συμβιβασμού στο δημοσιονομικό τομέα, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Η διαπραγμάτευση συνεχίζεται κανονικά».

τάσχει στο συνέδριο μιας εφημερίδας. Κι ενώ ο προπογανδιστές του Μαξίμου έστησαν ολόκληρη καμπάνια (τις λέξεις «πολιτική διαπραγμάτευση» δεν τόλμησαν να τις ξαναναφέρουν, αλλά μιλούσαν για τα πολιτικά ζητήματα που θα θέσει ο Σαμαράς στη Μέρκελ, ζητώντας της να παρέμβει στην τρόικα, αλλιώς η κυβέρνηση θα κινδυνεύει από κάποιο «ασύχημα»), πριν το μεσημέρι της Πέμπτης η Μέρκελ φρόντισε να διαλύσει κάθε νεφέλωμα, δηλώνοντας (η ίδια, όχι κάποιος παραστρεχάμενός της), ότι η συνάντηση με τον Σαμαρά θα είναι καθορά ενημερωτική και δε θα υπεισέλθει σε θέματα διαπραγμάτευσης (η οποία πρέπει να γίνει με την τρόικα και με κανέναν άλλο).

Αυτή τη στιγμή ούτε η κυβέρνηση ούτε η τρόικα βιάζονται για τελική συμφωνία. Δεν υπάρχει άμεσο ταμειακό πρόβλημα. Γ' αυτό και η τρόικα δέχτηκε να κατατεθεί ένας προϋπολογισμός μαϊμού, ο οποίος θ' αλλάξει στη συνέχεια. Και μόνο αυτό το γεγονός πιστοποιεί πως η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζεται αλλά είναι Μπανανία.

Τη Δευτέρα Θα είμαστε όλοι στο Σύνταγμα

Τη Δευτέρα φτάνει στην Αθήνα το καραβάνι αλληλεγγύης και ενημέρωσης, που έχουν οργανώσει οι κάτοικοι της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής. Είναι ο τελευταίος σταθμός μετά από Κατερίνη, Λάρισα, Βόλο και Λαμία. Και πρέπει να είμαστε όλοι και όλες εκεί. Για να είναι δυνατό το μήνυμα που θα στείλουμε στη συγκυβέρνηση και τους πάτρονές της.

Θα είμαστε εκεί όλοι οι του ενός και μοναδικού «άκρου». Γιατί ένα είναι το «άκρο» που αναγγωρίζει το αστικό κράτος και οι πολιτικές δυνάμεις που το διαχειρίζονται: ο λαός, όταν ξεφεύγει από τη μοιρολατρία και την αδράνεια και διεκδικεί μαχητικά το δίκιο του. Χωρίς κανένα σεβασμό στην αστική νομιμότητα, με τις αγωνιστικές παραδόσεις, με τις αντάρτικες παραδόσεις στο μυαλό και στην καρδιά του.

Το να χτυπίσει αυτή την αντίληψη είναι για το αστικό κράτος πιο σημαντικό από το να υπερασπιστεί μια επένδυση. Γιατί η αντίληψη αυτή, η αντίληψη του δίκαιου αντάρτικου ενάντια στην αδικία, μπορεί να εξαπλωθεί σαν ίός και να «μολύνει» ολόκληρο το κοινωνικό σώμα των εκμεταλλευόμενων και καταπιεζόμενων. Οταν αυτό συμβεί, θα έχουμε μπει σε μια εποχή κοινωνικής επανάστασης, απέναντι στην οποία το μονοπάλιο της βίας θα είναι για το αστικό κράτος άχροστο.

Οι κοινωνικοί αγώνες που βγαίνουν έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας, με όλες τις αντιφάσεις και τις καθυστερίσεις τους, αποτελούν σχολείο της ταξιδικής πάλης. Γ' αυτό και οι αστικές δυνάμεις, όταν δεν μπορούν να καταστείσουν αυτούς τους αγώνες, δίπλα στην καταστολή βάζουν την πολιτική διδαχήν. Η πολιτική ανυπακοή είναι ανεκτή μόνο όταν δεν βγαίνει έξω από τα όρια της αστικής νομιμότητας. Μόνο όταν έχει τη μορφή διαμαρτυρίας, έστω και οξειάς, αλλά όχι όταν η διαμαρτυρία γίνεται έμπρακτη αντίσταση. Αυτό το έργο, του ευνουχισμού των αντάρτικων μηνυμάτων και του συνετισμού εκείνων που σπάνε τα όρια της αστικής νομιμότητας συνίθιως αναλαμβάνουν κάποιοι «φίλοι» των εξεγερμένων, οι οποίοι λειτουργούν σαν πέμπτη φάλαγγα μέσα στις γραμμές τους.

Πότε γύρισε η ζυγαριά στην περίπτωση του αγώνα της Χαλκιδικής; Οταν έγινε η καταδρομική επιχείρηση στις Σκουριές, δηλαδή όταν ο αγώνας αμφισβήτησε το μονοπάλιο της βίας και οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι έπαιψαν να συμπεριφέρονται σαν καρπαζοεισπράκτορες. Τότε ήταν που το θέμα ξέφυγε από τα τοπικά όρια, όπου το είχαν περιορίσει τα εξαγορασμένα ΜΜΕ των εργολάβων και νταβατζήδων, και έγινε θέμα πανεθνικής εμβέλειας. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, που αυτή η ενέργεια συκοφαντήθηκε και από τους «φίλους», όχι όμως και α